

the house

ကျောင်းမင်း
အိုင်းစတိုင်း
သုတေသန စကြဝဠာ

EINSTEIN HIS LIFE AND UNIVERSE
BY WALTER ISAACSON

 www.facebook.com/thebookhouse.tbh

နတ်ယဆွဲ

ဘာသာပြန်သူ၏ အမှာ စာ

ဘာသာပြန်စာအုပ်များ အတွက် ကျွန်မအနေနှင့် အမှာ စာရေးလေ့မရှိပါ။ သူ့ဟာနှင့်သူ ပြည့်စုံနေကြပြီးပြီဟု ယူဆ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ယခု "အိုင်းစတိုင်း သူ့ဘဝနှင့်စကြဝဠာ" စာအုပ်အတွက် ကား အမှာ စာရေးရန် အနေအထားရှိနေပါသည်။

စာအုပ်အမည်ဖြစ်သော "အိုင်းစတိုင်း" ဆိုသည့် အသံထွက်ကိစ္စကပင် ရှင်းလင်းစရာရှိနေ ၏။ အမှန်စင်စစ် "Einstein"ဆိုသော နာမည်ကို "အင်းစတင်း" ဟု အသံထွက်ရပါမည်။ အဘိဓာန်ကလည်း ဤအတိုင်း ညွှန်းပါသည်။ ခက်သည် မှာ မိမိတို့ မြန်မာများက "အိုင်းစတိုင်း" ဟု အသံထွက်ခဲ့ကြတာ ကြာပြီ ဖြစ်၏ အချို့က "အိန်းစတိန်း" ဟု ပြင်၍ ထွက်ကြ၏။ အမှန်အတိုင်း "အင်းစတင်း" ဟု အသံထွက်သူရှားသည်။ ယခုမှ ကျွန်မက စာအုပ်အမည်ကို "အင်းစတင်း" ဟု ရေးလျှင် ရယ်စရာဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ ရှုပ်ထွေးချင် ရှုပ်ထွေးနိုင်သည်။

နမူနာတစ်ခုလည်း ရှိခဲ့ဖူး၏။

အီဘရာဟင်လင်ကွန်း အသံထွက်ဖြစ်သည်။

၁၉၅၀ ပြည့်လွန်နှစ်များ ကျွန်မတို့ အလယ်တန်းကျောင်းသူဘဝမှာပင် "အီဘရာဟင်လင် ကွန်း" ဟူသော အမေရိကန်သမ္မတအမည်ကို နားယဉ်၊ မျက်စိယဉ်နေခဲ့ပြီ။ သူ့အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဘာသာ ပြန်ရန် ဖြစ်ပေါ်

လာခဲ့၏။ အမေရိကန်သံရုံး၊ ဘာသာပြန်ဌာနမှ စီစဉ်ခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုစဉ်က ဘာသာ ပြန်ဌာန အယ်ဒီတာမှာ ယခင် ဂါးဒီးယန်း အယ်ဒီတာဟောင်း ဒေါ်ခင်နွဲ့အေးဖြစ်ပြီး ဘာသာပြန်သူ ပြင်ပစာရေးဆရာများမှာ ကျွန်မတို့ လေးငါးယောက် ရှိသည် ။ သင့်တော်ရာ အပ်လေ့ရှိသည် ။ အီဘရာဟင်လင်ကွန်းအတ္ထုပ္ပတ္တိက စာမျက်နှာ ၁၀၀၀ ကျော် ရှိ၏။ ဆရာကျောက်ဘီလူး တင်မောင် ဆွေကို အပ်သည် ။ သူလည်း ပျော်ရွှင်စွာလုပ်ခဲ့ပါသည် ။

ပြဿနာမှာ အသံထွက် ဖြစ်၏။

ဒေါ်ခင်နွဲ့အေးက စိန့်ဖလိုမီးနားစ်ကျောင်းထွက်။ အိမ်မှာ လည်း အင်္ဂလိပ်လို ပြောသည် ။ သံရုံးမှာ အလုပ်လုပ်တော့ ပို၍ ပြောရသည် ။ ဤအခါ သူက အသံထွက်မှားနေတာများကို ပြင်ချင် သည် ။ မှားမှန်းသိလျှင် ပြင်ရမည်ဟု ခံယူသည် ။

ထို့ကြောင့် "Lincon" ကို လင်ကွန်းဟု မရေးစေဘဲ သူတို့ အသံထွက်အတိုင်း "လင်းကင်း" ဟု ပြင်ခဲ့၏။ စာအုပ်က နှစ်အုပ်တွဲကြီး ထွက်လာသည် ။ စာအုပ်မိတ်ဆက်ပွဲလုပ်သည် ။ လင်ကွန်းဟု မထွက်ဘဲ လင်းကင်းဟု ပြင်ရသည့်အကြောင်း ရှင်းသည် ။

ဤအခါ ပရိသတ်ထဲမှ တစ်ယောက်က ထပြောလေ၏။

"ဆရာ ဦးတင်မောင်ဆွေခင်ဗျား၊ ဆရာက လင်ကွန်း မပြောရဘူး၊ လင်းကင်းပြောရမယ်ဆို ပြီး ဆရာတောက်လျှောက်ပြောခဲ့တာက လင်ကွန်းလည်း မဟုတ်၊ လင်းကင်းလည်း မဟုတ် "လင်ကင်း" ကြီးပါလား"

တစ်ခန်းလုံး တစ်အုံးအုံး ရယ်ခဲ့ရဖူးပါသည် ။

ယခုလည်း အင်းစတင်းဟု ပြောလျှင် ရှုပ်ထွေးနိုင်၍ အများ ရေးနေ

ကျအတိုင်း "အိုင်းစတိုင်း" ဟု ပင်ရေးရပါသည်။ ။

ဤစာအုပ်ကို the bookhouse ၏ ဦးမိုးသန်းချစ်က ပြည်ပမှ ဝယ်လာပြီး ကျွန်မကို ဘာသာ ပြန်ရန် သင့်မသင့် သဘောထားမေးခဲ့၏။ ဦးမိုးသန်းချစ်က ဤသို့ပင် တိုင်ပင်တတ်သူဖြစ်သည် ။ ကျွန်မက စာအုပ်ကြီးမှာ စာမျက်နှာ ၆၀၀ ခန့် ရှိနေ၍ "ကိုက်ပါ့မလား" ဟု စိတ်ပူသည် ။ စာရေး ဆရာက ရာနှုန်းနှင့်မို့ ရှုံးစရာမရှိ။ သူ မရောင်းရမှာ ပူသည် ။ အရင်းက ကြီးမည်။ ထို့ကြောင့် ကိုက်ပါ့ မလားဟု ပြောရခြင်းဖြစ်ပါသည် ။

ထိုအခါ ဦးမိုးသန်းချစ် ပြောခဲ့သောစကားမှာ ကျွန်မတို့ စာပေလောကအတွက် အလွန်တန်ဖိုး ရှိလှပါသည် ။

"ဆရာမ မြည်းကြည့်ပါဦး။ ဒီအကြောင်း ကျွန်တော်လည်း သိချင်တယ်။ ဒီစာအုပ်မှာ သိပ္ပံ တွေများ သလား၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိပဲလား။ ဒီစာအုပ်မျိုး ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံမှာ ရှိသင့်သလား။ ရှိသင့်တယ် ဆိုရင် ကျွန်တော် ထုတ်ချင်တယ်"

အများအားဖြင့် ယခုခေတ် ထုတ်ဝေသူများ သည် ဈေးကွက်၏ တောင်းဆိုမှုကို အလိုလိုက် နေကြရ၏။ ယခုကဲ့သို့ "ကိုယ့်နိုင်ငံအတွက်" ဟု သဘောထားခြင်းကို အလွန်အလေးထားရမည်ဖြစ် ပါသည် ။ ကျွန်မလည်း အကြမ်းဖျင်း "မြည်း" ရ၏။ ကျွန်မအနေနှင့် အတ္ထုပ္ပတ္တိထက် သူ၏စရိုက် နှင့် အတွေးအခေါ်၊ ဖလိုဆိုဖီကို သဘောကျသည် ။ ထို့ကြောင့် ဤစာအုပ်ကို ကြိုက်ကြောင်း ပြောရ သည် ။ ဘာသာပြန်ဖြစ်ပါသည် ။

သို့သော် အချို့ စောစောပိုင်းအခန်းများ ၌ အထူးသဖြင့် ရလေးတစ်ဗတီသီအိုရီ ရရှိရေး ရှင်း လင်းချက်များ သည် သိပ္ပံသမားမဟုတ်သူများ အတွက် နားလည်ရန် ခက်ခဲသည် ။ သိပ္ပံဆရာ အငြိမ်း စားပါမောက္ခတ

စံဦးနှင့် စကားစပ်မိစဉ် ဤအကြောင်းမေးရာ ကျွန်တော် နားမလည်ဘူးဟု ပြော သည် ။ ကိစ္စမရှိပါ။ ဤစာအုပ်၏ ဦးတည်ချက်က သိပ္ပံသဘောတရားများကို သင်ပြရန်မဟုတ်။ အိုင်း စတိုင်းဆိုသော ၂၀ ရာစု ထူးချွန်ပြောင်မြောက် တွေးခေါ်ပညာရှင်ကြီး၏ "လုပ်ဆောင်မှု" များ နှင့် "အယူအဆ" များကို ပြောပြရန်သာ ဖြစ်သည် ။

သို့ဖြစ်ပါ၍ သိပ္ပံနှင့်ပတ်သက်သော တွက်ချက်မှုအချို့ကို ခြုံငုံ၍ သာပြန်ဆိုရကြောင်း ဝန်ခံ ပါသည် ။ ထိုစဉ်ကလည်း သူ၏ သီအိုရီအတည်ပြုကြောင်း ရှင်းလင်းသည့် အစည်းအဝေးတွင် "လုဒ်ဝစ်ဆီလ်ဗာစတင်"က "အိုင်းစတိုင်း"၏ အထွေထွေ ရလေးတစ်ဗတီသီအိုရီကို ကမ္ဘာပေါ်ရှိ သိပ္ပံပညာရှင်အားလုံးအနက် သုံးဦးသာ နားလည်ကြောင်း ပြောခဲ့သည် ။ အိုင်းစတိုင်း၏ ပါရမီဖြည့် ဖက်၊ ဒုတိယအိမ်ထောင် အတ်လ်စာ ကိုယ်တိုင်ကလည်း ရလေးတစ်ဗတီကို နားလည်ပါသလားဟု အမေရိကန်သတင်းထောက်များက မေးသောအခါ သူ ကျွန်မကို အကြိမ်များစွာ ရှင်းပြခဲ့ပေမယ့် ကျွန်မ နားမလည်ဘူးဟု ဖြေခဲ့သည် ။ အရေးကြီးသည် မှာ သူ၏ တစိုက်မတ်မတ် အားထုတ်မှုနှင့် လုပ်ဆောင်ချက်များကို အရအမီ ဖမ်းရန်သာဖြစ်သည် ဟု ကျွန်မ ယုံကြည်ပါသည် ။

ရွှေကူမေနှင်း

၃၀.၆.၂၀၁၂

အခန်း (၁) အလင်းရောင်စဉ်တန်းကို စီးနင်းသူ

"စာတမ်း (၄) စောင် ရှိတယ်။ လေးစောင်လုံးကို ကျွန်တော် အာမခံတယ်"

အထက်ပါစာကြောင်းကို ရေးသူမှာ အစိုးရရုံးမှ စစ်ဆေးရေးအရာရှိ လူငယ်တစ်ဦး ဖြစ်၏။

"ပထမစာတမ်းက အလင်းတန်းနဲ့ အလင်းရောင်ရဲ့ အင်အားအကြောင်းပါ။ သိပ်ကို ဆန်း သစ်ပြီး တော်လှန်တဲ့ အတွေးအခေါ်တွေပဲ။ အဲဒီမှာ ပြောထားတာ တကယ်ကို တော်လှန်ထားပါ တယ်။ သူကပြောတယ်။ အလင်းရောင်ဆိုတာ "လှိုင်း" တစ်ခုမျှသာ မကဘူးတဲ့ ။ သေးမှုန်တဲ့ အရာ လေးတွေ စီးဆင်းနေတဲ့ အရာတဲ့ ။

ဒုတိယစာတမ်းကတော့ အက်တမ်တွေရဲ့ အမှန်တကယ် ပမာဏတွေအကြောင်းပါ။ အက်တမ်ဆိုတဲ့ အဏုမြူတွေအသီးသီးမှာ အငြင်းပွားစရာ ရှိနေသေးတယ်တဲ့ ။ ဒါဟာ သူ့ရဲ့ "ပါရဂူ ဘွဲ့" အတွက် နောက်ဆုံး ကြိုးစားခြင်းဖြစ်ပြီး စိတ်အချရဆုံးပဲလို့ ဆိုနိုင်တယ်။ သူက ရူပဗေဒ ဘာသာရပ်ကို တော်လှန်တဲ့ အတွေးနဲ့ လုပ်နေတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူက သူ့ကြိုးပမ်းမှုထဲမှာ ပညာရေးဆိုင် ရာ အလုပ်တစ်ခုရဖို့ ဒါမှ မဟုတ် ဒေါက်တာဘွဲ့ရဖို့ ခုန်ကူးနေတာပါ။ ရုံးဌာနတွင်းမှာ တတိယတန်း

နေရာကနေ ဒုတိယတန်းနေရာ တိုးမြှင့်ရရှိဖို့ မျှော်လင့်နိုင်တယ်။

တတိယစာတမ်းကတော့ အရည်ထဲမှာ မှန်ဘီလူးနဲ့ ကြည့်မှ မြင်ရတဲ့ အမှုန်လေးတွေရဲ့ ရွေ့ လျားမှုအကြောင်းဖြစ်တယ်။ အက်တမ်နဲ့ မော်လီ ကျူးတွေဟာ တကယ်ရှိတယ်ဆိုတာ ပြောလိုက် တာပါပဲ။

စတုတ္ထစာတမ်းက စာမူအကြမ်းပဲ ရှိသေးတယ်။ ဟင်းလင်းပြင်နဲ့ အ ချိန်ကာလသီအိုရီတဲ့ ။ ဒါက အတွေးအခေါ်တွေအပေါ် အခြေခံထားတာ ပါ။ ဓာတ်ခွဲခန်းထဲမှာ မဟုတ်ဘဲ သူဦးနှောက်ထဲ မှာ စမ်းသပ်ခွဲခြားခဲ့ တာ။ တည်ဆောက်ပုံဖော်ခဲ့တာ။ သူက နယူတန်ရဲ့ ဟင်းလင်းပြင်နဲ့ အ ချိန်ဆိုတဲ့ သီအိုရီကို လုံးဝ စွန့်လွှတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာပဲ။ အဲဒါ နောက်ဆိုရင် "ရလေးတစ်ဗတီ သီအိုရီ" ရယ်လို့ သိလာကြမယ့်ကိစ္စပဲ။

အထက်ပါစာကို သူက သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ထံ ရေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သ ည် ။ သူ့စာထဲတွင် ထည့်မရေးဖြစ်သော စာတမ်းတစ်စောင် ရှိသေးသည် ။ ထိုပဉ္စမစာတမ်းက စတုတ္ထစာတမ်းကို ထည့် ပေါင်းရန် ဖြစ်၏။ ၎င်း စာတမ်းကို မရေးရသေး၍ ထည့်မပြောခြင်းဖြစ်သည် ။ ထိုအကြောင်းအ ရာ ကား အင်အားနှင့် ထုထည်တို့ ဆက်သွယ်ပုံ ဖြစ်၏။ နောင်တွင် ပဉ္စမ စာတမ်းမှ နေ၍ လူသိအများ ဆုံး၊ ရူပဗေဒပညာရပ်၌ အထင်ရှားဆုံး ပုံ သေနည်းတစ်ခုဖြစ်သော $E=mc^2$ ဖြစ် လာလေသည် ။

လွန်ခဲ့သည့် ရာစုနှစ်။

ဂန္ထဝင်အနှောင်အဖွဲ့များမှ ရုန်းထွက်လိုစိတ် ပြင်းပြနေသောကာလ။

ဖန်တီးနိုင်မှုဆိုသည် မှာ သိပ္ပံပညာဆိုင်ရာ အသစ်တီထွင်မှုများ ရှိရ မည်ဟု ရှာဖွေနေခဲ့သော ကာလ။

ထိုကာလတွင် ယခုကျွန်ုပ်တို့ ခေတ်၌ အတော်ဆုံးပညာရှင်ကြီးအဖြစ်

စ် ရပ်တည်နေပြီဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးပေါ်ထွန်းခဲ့လေသည်။ သူကား ... ဖိနှိပ်မှုများမှ ရုန်းထွက်ခဲ့ရသူ ဖြစ်၏။ သူ့ဆံပင်တွေ က ခပ်ရိုင်းရိုင်း လွင့်နေသည်။ သူ့မျက်လုံးတွေက တလက်လက်တောက်ပနေသည်။ လူသားပီသခြင်း ကို ပြနေသည်။ ထိုလင်းလက်တောက်ပပြီး လူသားပီသသော မျက်လုံးများက၊ သူ့မျက်နှာကို ‘ပါရမီရှင်’ အဖြစ် သင်္ကေတပြုလျက် ရှိပေသည်။

သူ့နာမည်က ... အဲလ်ဘတ်အိုင်းစတိုင်း။

သူကား စိတ်ကူးစိတ်သန်းများ ချိုးမြှင့်ခံထားရသူ ဖြစ်၏။ စိတ်ကူးစိတ်သန်းများ ပေါ်ပေါက် ရန် ‘သော့’ရထားသူ ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် သဘာဝတရား၏ လက်မှုပညာနှင့် သဟဇာတဖြစ်မှုကို ယုံကြည်ခြင်းက သင်ပြညွှန်ကြားခြင်းခံရသူလည်း ဖြစ်သည်။ သူ၏ ထူးခြားစူးရှသော ‘ဖန်တီးမှုစွမ်းရည်နှင့် လွတ်လပ်မှုတို့ ဆက်သွယ်ပုံကို စမ်းသပ်အောင်မြင်မှု’ ကား ခေတ်သစ်၏ အောင်မြင်မှု များကို ထင်ဟပ်စေခဲ့ပေသည်။

ယခုအခါ သူ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များအားလုံး အပြည့်အစုံပြသခဲ့ပြီး ဖြစ်ရာ၊ အိုင်းစတိုင်း၏ ပုဂ္ဂလိကဘဝတစ်ခြမ်းကို လေ့လာရန်လည်း ဖြစ်နိုင်ခဲ့လေပြီ။ သူ၏ လူတိုင်းနှင့်မတူသော ဥပဓိရုပ်၊ သူပုန်ဆန်သော အတွင်းစိတ်၊ သူ၏ စူးစမ်းလိုစိတ်၊ သူ၏ ချစ်ခင်ကြင်နာတတ်မှုနှင့် ကင်းကွာတတ် မှုတို့ အားလုံးသည် သူ၏ နိုင်ငံရေးဘက်ခြမ်းနှင့် သိပ္ပံဘက်ခြမ်းကို ယှက်နွှယ်ခဲ့ကြလေသည်။ သူ၏ သိပ္ပံပညာဆိုင်ရာ ထိုးထွင်းပေါ်ပေါက်မှုများက ကျွန်ုပ်တို့ အား သိပ္ပံပညာကို နားလည်ရန် ကူညီပေး ခဲ့၏။ လူ့အရည်အသွေး၊ အတွေးအခေါ်နှင့် ဖန်တီးနိုင်သော ပါရမီရှင်တို့သည် အားလုံးတစ်ခုနှင့်တစ် ခု ဆက်စပ်လျက်ရှိကြသည်။

သူသည် လူများ နှင့် ရောထွေးမနေဘဲ ခပ်ဝေးဝေးနေတတ်သော်လ

ညည်း သိပ္ပံဆိုင်ရာ စူးစမ်း ရှာဖွေမှုများမှာ ရော၊ သူ၏ ပုဂ္ဂလိကဘဝမှာ ပါ
တွယ်တာတတ်သူ ဖြစ်၏။ ကောလိပ်ရှိ သူ၏ ရူပဗေဒ စာသင်ခန်းထဲတွင်
တစ်ဦးတည်းသော အမျိုးသမီးရှိရာ ထိုအမျိုးသမီးကို သူအရူးအမူးချစ်
ခဲ့မိသည် ။ မိန်းကလေးက ယူဂိုဆလပ်ဗီးယား နိုင်ငံသူ ဖြစ်၏။ အ
သားမည်း၏။ နာမည်က ‘မီလီဗာ မားရစ်’ တည်း။

သူတို့ တွင် တရားမဝင်မွေးဖွားခဲ့သော သမီးတစ်ယောက်ရှိသည် ။
နောက်မှာ တရားဝင် လက်ထပ်ပြီး သားနှစ်ယောက် မွေးဖွားခဲ့၏။ သူ့ဇနီးက
သူ သိပ္ပံဆိုင်ရာ စိတ်ကူးများကို ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးဖော်ပြအဖြစ် ကူညီ
ခဲ့၏။ သူ့စာတမ်းများ တွင် သင်္ချာဆိုင်ရာ ကိန်းဂဏန်းများကို ကူညီစစ်
ဆေးပေး ခဲ့၏။ သို့သော် တဖြည်းဖြည်းနှင့် သူတို့ ဆက်ဆံရေးမှာ ဆက်
စပ်မှုမရနိုင်အောင် ဖြစ်လာခဲ့သည် ။ အိုင်းစတိုင်းက သူ့ဇနီးကို ညှိနှိုင်း
ဆွေးနွေး၏။ သူသည် တစ်နေ့တွင် ‘နီဘယ်လ်ဆု’ ကို ရရှိနိုင် သည် ။ အ
ကယ်၍ သူ့ကို ကွာရှင်းပေးမည်ဆိုလျှင် ထိုနီဘယ်လ်ဆုအတွက် ရရှိမည့်
ငွေကို ဇနီးအား ပေးမည်။ သူ့ဇနီးက ‘တစ်ပတ်’တိတိစဉ်းစားသည် ။ ထို့
နောက်လက်ခံလိုက်၏။ သူ၏ သီအိုရီများ မှာ အလွန်ထူးခြားလှပရာ
သူ အစိုးရဝန်ထမ်းဘဝမှ နှုတ်ထွက်ပြီး ၁၇နှစ်ကြာမှ နီဘယ်လ်ဆုကို ရ
ခဲ့သည် ။ သူ့ဇနီးက ငွေကိုယူသည် ။

အိုင်းစတိုင်း၏ ဘဝနှင့် အလုပ်တို့ သည် ၂၀ရာစုအစောပိုင်းကာလ
၏ ခေတ်ဆန်သော ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လူမှုရေးနှင့် စိတ်ကောင်းခဲ့ခြားမှုတို့
၏ ရိုက်ခတ်ခံခဲ့ရသည် ။ ပီကာဆို၊ ဂျွိုက်စ်၊ ဖရော့ဒ်၊ စထရာဗင်စကီ၊ ရှို
ဟင်ဘတ်နှင့် တချို့လူများက ရှေးနှောင်ကြိုးများကို ချိုးဖြတ်နေကြပြီ။

အိုင်းစတိုင်းက အမှန်တကယ် ဆက်သွယ်ရေးဝါဒရှိသူမဟုတ်။
အများက သူ့ကို ထိုကဲ့သို့ အမည်တပ်ကြခြင်းသာ ဖြစ်၏။ သို့သော် သူက

အဆိုးမြင်ဝါဒကို ဆန့်ကျင်သူ ဖြစ်၏။ သူ၏ သီအိုရီ အားလုံးအောက်တွင် ‘ရလေးတစ်ဗတီ’အပါအဝင် မယိမ်းမယိုင်ခြင်း၊ သေချာခြင်း၊ လုံးဝညီသည့် ဖြစ်ခြင်းတို့ ကို ရှာဖွေနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ စကြဝဠာ၏ ဥပဒေသတွင် သဟာဇာတဖြစ်စေသော အမှန် တရားရှိနေသည် ဟု အိုင်းစတိုင်းက ခံစားခဲ့သည် ။ သို့ဖြစ်ရာ သိပ္ပံပညာ၏ ရည်မှန်းချက်သည် ထိုသဟာဇာတဖြစ်စေသော အမှန်တရားကို ရှာဖွေတွေ့ရှိရန် ဖြစ်၏။

သူ၏ ရှာဖွေခြင်းကို ၁၈၉၅ ခုတွင် စတင်ခဲ့သည် ။

ထိုစဉ်က သူ ၁၆ နှစ်အရွယ်မျှ ရှိသေးသည် ။ ထိုအရွယ်မှာ ပင် သူစိတ်ကူးခဲ့ပုံမှာ အလင်းရောင် စဉ်တန်းကြီးကို စီးနိုင်လိုက်ပါလျှင် ဘယ်လို မှော့ပါလိမ့်ဟူသော စိတ်ကူးဖြစ်သည် ။ နောင် ၁၀ နှစ် ကြာသောအခါ သူ့အဖို့ ထူးခြားသောနှစ်ဖြစ်လာခဲ့၏။ ဤအခန်းအစတွင် ဖော်ပြခဲ့သော စာထဲမှာ ပါ သည့်အတိုင်း ၂၀ရာစု ရူပဗေဒဘာသာရပ်၏ ကြီးမားသော တိုးတက်မှုနှစ်ခုဖြစ်သော ‘ရလေးတစ် ဗတီ’နှင့် ‘ကွမ်တမ်’ သီအိုရီတို့ ကို သူချမှတ်နိုင်ခဲ့သည် ။

၁၉၁၅ခုတွင် သူသည် သိပ္ပံနယ်ပယ်ရှိ အလှပဆုံးသီအိုရီများ ထဲမှ တစ်ခုဖြစ်သော ‘Theory of Relativity’ချမှတ်ကာ အောင်မြင်မှုသရဖူကို သူ့အမိအရ ဆောင်းနိုင်ခဲ့လေပြီ။ ဤအထူးပြု သီအိုရီနှင့်အတူ သူ၏ စိတ်ကူးစိတ်သန်းအတွေးအခေါ်တို့ သည် ‘အတွေးအခေါ် စမ်းသပ်မှု’များ နှင့် ပတ်သက်ခဲ့ကြ၏။ အာကာသဟင်းလင်းပြင်ထဲသို့ အလုံပိတ်ထားသော စက်လှေခါးမှ တက်သွား လျှင် ... ဟု စိတ်ကူးပြီး မှန်းဆခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ မြေကြီး၏ ဆွဲအားခံရသော အတွေ့အကြုံနှင့် မသိနိုင် မမျှော်မှန်းနိုင်သော သက်ရောက်မှုများကို ခံစားရပါလိမ့်မည်။

ကမ္ဘာမြေကြီး၏ ဆွဲငင်အား (ဂရယ်ဗီတီ)ဆိုသည် က ဟင်းလင်းပြင်

နှင့် အချိန်ကို ရစ်ပတ် ထုတ်ပိုးထားခြင်းဟု အိုင်းစတိုင်းက ယူဆသည်။
ထိုအခါ သူသိလာသည် မှာ အရာဝတ္ထု၊ ရွေ့လျားမှု နှင့် စွမ်းအင်တို့ အပြန်အလှန်သက်ရောက်ကြပါက မည်သို့သောညီမျှခြင်းဖြစ်လာမည် ဆိုခြင်းဖြစ် သည်။

စာဖတ်သူအနေနှင့် ဘောလုံးလေးတစ်လုံးကို ဖျင်စတစ်ခုပေါ်၌ လိမ့်သွားအောင် လှိမ့်ကြည့် ရန် စိတ်ကူးကြည့်စမ်းပါ။ ဘောလုံးသည် ဖျင်စ၏ အမျှင်များ ယက်လုပ်ထားသည့်လမ်းအတိုင်း ရွေ့ လျားကြလိမ့်မည်။ ထို့နောက် လေးမျက်နှာရှိသော ဖျင်စအဖြစ် ဟင်းလင်းပြင်နှင့် အချိန်ကို တွေး ကြည့်လိုက်ပါ။ ဟုတ်ကဲ့ ကောင်းပါပြီ။ စဉ်းစားရသည် မှာ မလွယ်ကူပါ။ ဟုတ်လား။ ဤသည် မှာ ... ကျွန်ုပ်တို့ သည် အိုင်းစတိုင်းမဟုတ်ဘဲ သူသည် အိုင်းစတိုင်းဖြစ်နေ၍ ပင်တည်း။

၁၉၂၅ခုနှစ်။

ရလေးတစ်ဗတီ သီအိုရီထုတ်ပြီး နောက်ထပ် ၁၀ နှစ်ကြာသောအခါ ကျမှ သူ၏ လုပ်ငန်း အတိအကျ အချက်အချာသို့ ရောက်လာသည်။ သူပြောင်းလဲတွန်းလှန်ခဲ့သော ‘ကွမ်တမ်’အယူအဆ ကို နည်းပညာအသစ်များ ၌ အသုံးပြုခဲ့သည်။ သို့သော် သူထိုနှစ်တွင် ရပ်ထားလိုက်သည်။ နောက်ထပ် နှစ်ပေါင်း ၃၀။ သူကွယ်လွန်သော ၁၉၅၅ ... အထိ ခေါင်းမာစွာ သူဝေဖန်နေခဲ့သည်။ ပြီး ပြည့်စုံခြင်း မရှိသေးဟု သူယူဆသည်။

ထို့နောက် အနှစ် ၃၀ လုံးလုံး သူသည် လူများ လုပ်နေကြမလုပ်ဘဲ နေရခြင်းကို သဘောကျ လျက် အထီးကျန်နေခြင်းကို ပျော်မွေ့ခဲ့၏။ သူ၏ စဉ်းစားတွေးတောမှုများကို လွတ်လပ်စွာတွေး တောရင်း အများ လက်ခံထားပြီးဖြစ်သော အသိပညာများ ၏ အနှောင်အဖွဲ့များကို ရိုက်ချိုးသောစိတ် ကူး၏ မောင်းနှင်ခြင်းခံခဲ့ရသည်။ သူကား ဤကဲ့သို့ထူးဆန်း

သော အမျိုးအစား ဖြစ်၏။ လေးနက် ခိုင်ကျည်သော တော်လှန်သူ ဖြစ်
၏။ သူကား အရာတိုင်းသည် မမျှော်လင့်ဘဲ ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟူသော
ဓာတ်ပြားကို မဖွင့်သည့်နတ်ဒေဝါ တစ်ပါးကိုယုံသည် ။ သူ၏ တောက်ပ
လင်းလက်သော မျက်လုံး များက ယုံကြည်မှုကို ပြသနေကြပေသည် ။

အိုင်းစတိုင်း၏ အများ နှင့်မတူသော ရပ်တည်မှုကို သူ၏ ဥပမိရုပ်တွ
င် ထင်ရှားစွာမြင်ရသကဲ့ သို့ နိုင်ငံရေးတွင် လည်း မြင်နိုင်သည် ။ သူသ
ည် ဆိုရှယ်လစ်အယူအဆများကို လက်ခံယုံကြည်သော ပုဂ္ဂလိကဝါဒကို
လက်ခံမှုပိုများ သည် ။ ဗဟိုချုပ်ကိုင်မှုမှ ကင်းဝေးရခြင်းကို နှစ်သက်သ
ည် ။ သူ့အား သိပ္ပံဆရာလူငယ်တစ်ဦးအဖြစ်သို့ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့သော အ
တွင်းစိတ်များက အမျိုးသားရေးဝါဒ၊ စစ် ဝါဒတို့ ကို အဆိပ်အတောက်
သဖွယ် ဖြစ်ပေါ်စေသည် ။ အာဏာရှင်ဟစ်တလာက သူ့အား ပထဝီနိုင်
ငံ ရေးဆိုင်ရာ ညီမျှခြင်းများ ပြင်ဆင်ရေးဆွဲမှု မစေခိုင်းခင်အထိ သူသ
ည် စစ်ကိုဆန့်ကျင်ခဲ့သော ဖက် ဆစ်တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ပေသည် ။

သူ၏ ကြီးမြတ်သောအောင်မြင်မှု နောက်ပိုင်းရာစုနှစ်တစ်ခုကြာသ
ည့်တိုင် ကျွန်ုပ်တို့ ကား အိုင်းစတိုင်း၏ စကြဝဠာကြီးအတွင်း၌
နေထိုင်ကြဆဲ ဖြစ်သည် ။ တစ်ဖက်တွင် ‘ရလေးတစ်မံ သီအိုရီ’ ၏ စ
ကေးကို ကိုင်တွယ်လျက် နောက်တစ်ဖက်တွင် ‘ကွမ်တမ်’သီအိုရီကို ဆွဲ
ကိုင်ကာ ယခု တိုင်မှန်ကန်နေကြောင်း သက်သေပြနေကြပေသည် ။

သူ၏ လက်ရာများက ယနေ့နည်းပညာအားလုံးအပေါ်လွှမ်းမိုးနေသ
ည် ။ လေဆာများ ၊ နျူ ကလီးယားပါဝါများ ၊ အာကာသခရီးများမှ အစ
အသေးစားစက်မှုနည်းပညာများမှာ ပါ သူ၏ သီအိုရီ များကို
ခြေရာခံခဲ့ကြရခြင်း ဖြစ်၏။ သူသည် အဏုမြူပုံး တည်ဆောက်ရန်ဖြစ်
နိုင်ကြောင်း အမေရိ ကန်သမ္မတ ဖရန်ကလင်ရိုဗ်ဗဲလ်ထံ စာရေးလက်မှ

တ်ထိုးခဲ့၏။

စွမ်းအင်နှင့်ပတ်သက်သော

သူ၏

နာမည်ကျော်ညီမျှခြင်းများမှ သည် မှီပွင့်ကြီးသဏ္ဌာန် တိမ်တောင် အ
ဏမြူပုံးကြီးဖြစ်သွားခြင်းအထိ ကျွန်ုပ်တို့ မှတ်သားခဲ့ကြရပေပြီ။

အိုင်းစတိုင်းသည် ထူးခြားစွာတောက်ပလာသော ကြယ်ပွင့်ကြီးတစ်
ခုဖြစ်ခဲ့ပြီ။ လူသားဝါဒ သမားသူတော်စင်တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ဤမြေကမ္ဘာ
တည်းဟူသော ဂြိုဟ်ကြီးပေါ်တွင် အထင်ရှားအကျော် ကြားဆုံး မျက်နှာ
များ ထဲမှ မျက်နှာတစ်ခုဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ ပြည်သူလူထုသည် သူ၏
သီအိုရီများကို စိတ် ပါဝင်စားစွာလေ့လာရင်း ပဟေဠိတစ်ခုသဖွယ် ဖြစ်
ခဲ့ကြရသည် ။ သူ့အား ‘ပါရမီရှင်’ အဖြစ် မြှောက် စားခဲ့ကြရသည် ။
ထို့ပြင် သူ့ကို လူသားစင်စစ် သူတော်စင်အဖြစ် ရှုမြင်လာခဲ့ကြရလေသ
ည် ။

သူ့မှာ ကောက်ကွေးနေသော ဆံပင်ရိုင်းများ နှင့် ထိုးထွင်းသော မျက်
လုံးများ မရှိပါက သိပ္ပံနယ်၌ အများ ထက် မြင့်မားသောနေရာတွင် ရှိနေ
နိုင်ပါ့မလား။ ကျော်ကြားမှုပတ်လမ်းတစ် လျှောက် သာမန်သိပ္ပံပါရမီရှင်
အဖြစ်သာ ရှိနေမည်လား။ သို့မဟုတ် အရစ္စတိုတယ်လ်၊ ဂယ်လီလီယို၊ န
ယူတန်တို့ ကြီးစိုးသော နယ်ပယ်အတွင်းသို့ ခုန်ကူးနိုင်ခဲ့ပါမလား။

သူ၏ အလုပ်တွင် ပုဂ္ဂိုလ်ကအရည်အသွေးရှိ၏။ ပီကာဆိုသည် ပီကာ
ဆိုဖြစ်လာသကဲ့သို့ သူ သည် လည်း သီးခြားအသိအမှတ်ပြုရမည့် တံဆိ
ပ်တစ်ခုဖြစ်လာခဲ့ပေသည် ။ သူသည် စိတ်ကူးစိတ် သန်းပါသော
ခုန်ကျော်မှုများ ပြုလုပ်၏။ အတွေးအခေါ် စမ်းသပ်ချက်များမှ တစ်ဆင့်
ကြီးမားသော စည်းမျဉ်းများကို ရှင်းလင်းစွာထုတ်ခဲ့၏။ အချက်အလက်
များ အပေါ် အခြေခံခြင်းနည်းနာနိဿယ များ အပေါ် အခြေခံခြင်းမျိုးမ
ဟုတ်ချေ။ တစ်ခါတရံ သူရရှိလိုက်သော သီအိုရီများမှာ အံ့ဘနမ်းဖြစ်

ကြသည် ။ ထူးဆန်းထွေလာ မယုံနိုင်စရာ ဖြစ်နေတတ်သည် ။ ထို့ပြင် ရုတ်တရက် အလိုအလျောက် မြင်လိုက်ရသောအမြင်မျိုးကို တုံ့ပြန်ခြင်းမျိုးဖြစ်တတ်သည် ။ သို့တိုင်အောင် ထိုသီအိုရီကို လူကြိုက်များ သော စိတ်ကူးစိတ်သန်းကို ဖမ်းယူနိုင်သည့် မှတ်စုများ ပါဝင်နေလေ့ရှိသည် ။ ဟင်းလင်းပြင်နှင့် အချိန်၊ $E=mc^2$ အလင်းရောင်စဉ်ကို ကွေးညွတ်ခြင်းအာကာသကို ထုပ်ပိုးခြင်း ... စသည် တို့ တည်း။

သူ၏ အရည်အသွေးများကို ထပ်မံတိုးပွားစေသောအရာမှာ သူ၏ ရိုးသားသော လူသားဆန် မှု ဖြစ်၏။ သူ၏ အတွင်းလုံခြုံမှုကို သဘာဝအရဖြစ်ပေါ်လာသော သူ၏ နှိမ့်ချတတ်မှုက ထူထောင် ထားခြင်းဖြစ်သည် ။ သူသည် သူနှင့် နီးကပ်သော လူများ နှင့် ရောရောနှောနှောမနေဘဲ ခပ်ကင်းကင်း နေနိုင်စေကာမူ ယေဘုယျလူသားစရိုက်အဖြစ် သူတွင် စစ်မှန်သောကြင်နာမှုရှိ၏။ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော ချစ်ခင်မှုရှိ၏။ သို့သော် သူ၏ လူကြိုက်များ သော ဆွဲဆောင်မှုနှင့် အပေါ်ယံမြင်တွေ့ရမှုမှာ ကား။ သာမန်ရူပဗေဒသမားများ နားမလည်နိုင်သည့် ‘ဘုန်းတော်ကြီးနှင့်တူသော ကျွမ်းကျင်သူများ ၏ နယ်ပယ်’ဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။ ဟားဗတ်တက္ကသိုလ်မှ ပါမောက္ခ ‘ဒက်လေ’က အထက်ပါ စကားရပ်နှင့် သူ့ကိုအမှတ်ပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ။ အမြဲတမ်းကား ဤကဲ့သို့မဟုတ်ချေ။ ဂယ်လီလီယိုနှင့် နယူတန်တို့ နှစ်ယောက်လုံးသည် လည်း ပါရမီရှင်များ ဖြစ်၏။ သူတို့ ၏ ‘အကြောင်းနှင့်အကျိုး’ ရှင်းလင်းချက်ကို တွေးခေါ်နိုင်သော လူပြိန်းများ ဖမ်းယူနားလည်နိုင်ကြ၏။ ၁၈ ရာစုမှ ဘင်ဂျမင် ဖရင်လကင်၊ ၁၉ ရာစုမှ သောမတ်စ်အက်ဒီဆင်တို့ ကို ပညာတတ်လူများ နားလည်သဘောပေါက် လွယ်ကြသည် ။

၂၁-ရာစုအတွက်ကား သိပ္ပံဆိုင်ရာ ဆောင်ရွက်ချက်များ လိုအပ်နေဦးမည် ဖြစ်၏။ ဤသို့ ပြောခြင်းဖြင့် ရူပဗေဒဘာသာရပ်လို အဓိကဘာ

သာရပ်အဖြစ် သင်ယူရမည်ဟု မဆိုလိုပေ။ ရှေ့နေ တစ်ယောက်သည် ကွမ်တမ်နည်းပညာနှင့် ရင်ပေါင်တန်းနိုင်ရမည်ဟု မဆိုလိုပေ။ သိပ္ပံဆိုင်ရာ နည်း နိနာဿယများကို အမွန်းတင်ခြင်းဖြင့် တာဝန်ရှိသော တိုင်းသူပြည်သူများ အတွက် အသုံးဝင်လိမ့် မည်ဟု သာ ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သိပ္ပံက ကျွန်ုပ်တို့ အား သင်ပေးသောအရာမှာ အထွေထွေသီအိုရီများ နှင့် အမှန်တကယ်သက်သေများ အကြား ‘ရင့်ကျက်သော အမှန်တရား’များ ပင်တည်း။ ဤ အချက်ကို အိုင်းစတိုင်း၏ ဘဝတွင် ကောင်းစွာ သရုပ်ဖော်ထားပါသည်။

ထို့ပြင် သိပ္ပံပညာ၏ ထောက်ပံ့မှုများကို အမွန်းတင်ခြင်းသည် လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွက် ပျော် ရွှင်ဖွယ်ကောင်းလှပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အား ကလေးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ တအံ့တမြဲဖြစ်စေသည်။ ဥပမာ ပန်းသီးကြွေကျခြင်း၊ စက်ရွေ့လျားလေ့ခါးစီးခြင်းစသော သာမန်ကိစ္စလေးများ သည် အိုင်း စတိုင်းနှင့် တခြားသီအိုရီထုတ်သူ ရူပဗေဒပညာရှင်ကြီးများ ထုတ်လုပ်ခဲ့သော အရာများ ဖြစ်ကြောင်း သိရခြင်းမျိုး ဖြစ်၏။

ဤသည် ပင် အိုင်းစတိုင်းကို လေ့လာသင်ယူထိုက်သော အကြောင်းဖြစ်ပေသည်။ သိပ္ပံပညာ က ဈာန်ယာဉ်နှင့် တူ၏။ မွန်မြတ်၏ တန်ခိုးရှိသော ထူးဆန်းသည့်အလုပ်ကို ရှာဖွေရခြင်း ဖြစ်၏။ ယင်း၏ သူရဲကောင်းတို့ က ကျွန်ုပ်တို့ က သတိပေးတတ်ကြ၏။ အိုင်းစတိုင်း၏ နောက်ဆုံးနေ့ရက် များ နီးကပ်လာသောအခါ နယူးယောက်ပြည်နယ် ပညာရေးဌာနက အိုင်းစတိုင်းအား ‘ကျောင်းများ ၌ မည်သည့်ဘာသာရပ်ကို အထူးကြပ်မတ် သင်ကြားသင့်ပါသလဲ’ ဟု မေးရာ အိုင်းစတိုင်းက ‘သမိုင်းဘာသာကို အထူးသင်ပေးရန်’ ဟု ဖြေခဲ့သည်။

‘လူသားကောင်းကျိုးကို ပြုခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်များ နှင့် ပတ်သက်၍ ထပ်

မံဆွေးနွေးမှုများ ပြုလုပ်သင့်ကြောင်း၊ ဆင်ခြင်ဆုံးဖြတ်မှု၌ လွတ်လပ်စွာပြုလုပ်ရင်း လူသားများကို အကျိုးပြုခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဆိုလိုကြောင်း’ ထည့်သွင်းပြောကြားခဲ့သည်။ ။

တစ်ခါတရံ သိပ္ပံနှင့် သင်္ချာ ပညာရပ်ပြိုင်ပွဲများ တွင် ကမ္ဘာနှင့်ချီပြီး ပြိုင်ပြောကြရတတ်၏။ ထိုအခါ အထူးပြောရန် စကားအသစ်တစ်ခုရှိပါသည်။ ။ ယင်းမှာ အိုင်းစတိုင်း၏ အဖြေထဲမှ စကားပင် ဖြစ်၏။ အိုင်းစတိုင်းက အထက်ပါ ပညာရေးဌာနသို့ ဖြေကြားသောအဖြေထဲတွင် အောက်ပါအတိုင်း ထပ်မံဖြည့်စွက်ပြောကြားပါသည်။ ။

‘ကျောင်းသားများ ၏ ထူးထူးခြားခြား ဝေဖန်သုံးသပ်ချက်များကို မိတ်ရင်းဆွေရင်း စိတ်ဓာတ်ဖြင့် လက်ခံသင့်ပါသည်။ ။ ကျောင်းသားများ ၏ လွတ်လပ်မှုကို မကြပ်တည်းစေသင့်ပါ’ ဟူ၍ ဖြစ်၏။

လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်၏ ပြိုင်ဆိုင်မှုတွင် အားသာချက်မှာ ကျောင်းများ တွင် အပေါင်း အနုတ်သင်ခြင်း ဇယားများ သင်ခြင်းမှ ထွက်ပေါ်လာသည် မဟုတ်။ ကျောင်းသားများ မည်မျှစိတ် ကူးကောင်းသနည်း။ မည်မျှကောင်းစွာ ဖန်တီးနိုင်သနည်းဟူသော အရာမှ သာ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဖြစ် လေသည်။ ။

ဤနေရာတွင် အိုင်းစတိုင်း၏ ထွန်းလင်းတောက်ပမှုနှင့် သူ့ဘဝ၏ သင်ခန်းစာများက အဓိကဖြစ်သည် ဟု ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။ ။ သူသည် ကျောင်းသားဘဝသည် အလွတ်ကျက်ခြင်းကို ဘယ်တော့မှ ကောင်းကောင်း မလုပ်ချေ။ နားမလည်ဘဲ ပါးစပ်ထဲမှာ အလွတ်ရအောင် ကျက်ရသော နည်းကို သူမလိုက်နာခဲ့ပေ။ နောင် လူလားမြောက်၍ သီအိုရီဆရာတစ်ဦးဖြစ်လာသောအခါ သူ၏ အောင်မြင်မှုသည် စိတ်ထဲ၌ မှတ်ထားသော အလျင်ခွန်အားမှ လာခြင်းမဟုတ်ချေ။ သူ၏ စိတ်ကူး စိတ်သ

နံးနှင့် သူ၏ ဖန်တီးမှု စွမ်းအားမှ သာ ဖြစ်လာခြင်း ဖြစ်၏။ သူသည် ရှုပ်ထွေးသော ညီမျှခြင်း များကို တည်ဆောက်နိုင်၏။ သို့သော် ပို၍ အရေးကြီးသည် မှာ ‘သင်္ချာ’ သည် အံ့ဩဖွယ်များကိုဖော် ပြရန် အသုံးပြုသော သဘာဝဘာသာစကားဟု သိခဲ့ခြင်းတည်း။

ထို့ကြောင့် သူသည် အမှန်တရားများ တွင် ညီမျှခြင်းများက မည်ကဲ့သို့ထင်ဟပ်နေကြောင်း မြင်အောင်ကြည့်ခဲ့သည် ။ သူက တစ်ကြိမ်တွင် အောက်ပါအတိုင်း ကြေညာခဲ့၏။ ‘စိတ်ကူးစိတ်သန်း သည် ဗဟု သုတထက် ပို၍ အရေးကြီးသည် ။’

ဤကဲ့သို့ ချဉ်းကပ်နိုင်ရန် သူသည် အများ နှင့်မတူသော အဖြစ်လို ဖက်တွယ်ရန်လိုအပ်ခဲ့၏။ နောင် သူ့ဇနီးဖြစ်လာမည့် ချစ်သူရည်းစားအား ‘အရှက်ကင်းသော ကိုယ် ... ကြာရှည်ပါစေ’ ဟု မြူးတူးစွာ ပြောဆိုခဲ့ဖူးသည် ။ ‘ဒီမိန်းကလေးဟာ ဒီကမ္ဘာမှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ အထိန်းတော်နတ်သမီး ပါ’ ဟု ပြောခဲ့၏။ နောင်နှစ်ပေါင်းများ စွာ ကြာသောအခါ သူ့အနေနှင့် ကွမ်တမ်သီအိုရီဖြစ်သော ဒြပ်ဝတ္ထုတို့ ၏ ရွေ့လျားမှုအကြောင်း ဖက်တွယ်ရန် တုံ့ဆိုင်းနေခြင်းကို လူများက သူသည် အစွန် အဖျားကို ရောက်သွားပြီဟု ထင်ကြသောအခါ သူကကြေကွဲစွာ ပြော၏။

‘အာဏာပိုင်ရှေ့မှာ သိမ်ငယ်တဲ့ ကျွန်တော့်စိတ်ကို ဒဏ်ခတ်တဲ့ အနေနဲ့ ကံကြမ္မာက ကျွန်တော့်ကို ကျွန်တော်အာဏာပိုင်ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးလိုက်ပြီ’

သူ၏ အောင်မြင်မှုသည် အများ ယူမှတ်ထားသောပညာကို မေးခွန်းမေးခြင်း၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို စိန်ခေါ်ခြင်း၊ လျှို့ဝှက်နက်နဲသောအရာများကို အံ့ဩတတ်ခြင်း စသည် တို့ မှ လာခြင်း ဖြစ်၏။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းက လွတ်လပ်သောစိတ်၊ လွတ်လပ်သော ဝိညာဉ်၊ လွတ်လပ်သော ကိုယ်အဖြစ်၍

အခြေခံ သော နိုင်ငံရေးနှင့် ကောင်းမြတ်သောစိတ်တို့ ကို ရရှိစေခဲ့၏။
ထိုအခါ ‘စိတ်ရှည်သည်းခံခြင်း’ သည် ကောင်းမြတ်သောအရာဖြစ်ရုံသာ
မက ဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိသော လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွက် လိုအပ်သော အခြေ
အနေတစ်ခုဟု မြင်လာခဲ့သည် ။

‘လူတစ်ဦးစီကို ခွန်အားထပ်ဖြည့်ပေးရန် အရေးကြီးသည် ။ အဘယ်
ကြောင့် ဆိုသော် လူတစ် ဦးစီကသာ စိတ်ကူးသစ်များ
ထုတ်လုပ်နိုင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည် ’ ဟု သူပြောခဲ့သည် ။ ဤအမြင်က
အိုင်းစတိုင်းကို တော်လှန်ရေးသမားဖြစ်စေခဲ့၏။ သဘာဝနှင့် သဟဇာ
တဖြစ်စေခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ၏ စကြဝဠာပေါ် နားလည်ထားမှုကို ပြောင်း
လဲစေသော စိတ်ကူးစိတ်သန်းနှင့် ဉာဏ်အသိကို အမှန် အတိုင်း
ရောနှောနိုင်ခဲ့သည် ။ ဤအချက်များ သည် ဖန်တီးမှုပေါ်တွင် အမှီပြု
သောအောင်မြင်မှုရှိ သည် ။ ဤရာစုသစ်ကမ္ဘာကြီးတွင် ထင်ရှားနေပါပြီ
။ အိုင်းစတိုင်းကား ၂၀ရာစုနှစ်တွင် ရှိခဲ့ပြီး ယခု ခေတ်သစ်ဘဝကို ကူညီ
ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည် ။

အခန်း (၂)
ငယ်စဉ်ဘဝ (၁၈၇၉-၁၈၉၆)

ဆားဗီးယား

ဆားဗီးယားဆိုသည် မှာ ဂျာမနီပြည်အနောက်တောင်ထောင့်ရှိ ဒေသလေး ဖြစ်၏။ အိုင်း စတိုင်း၏ ဇာတိ ဖြစ်လေသည် ။ အိုင်းစတိုင်းကား ကလေးဘဝတွင် စကားပြောတတ်ဖို့ သင်ယူရာ၌ အလွန်နှေးကွေးသူ ဖြစ်သည် ။ ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အိုင်းစတိုင်းက ပြန်ပြောဖူးသည် ။

‘ကျွန်တော့်မိဘတွေက အလွန်စိတ်ပူခဲ့ကြတယ်။ ဆရာဝန်ဆီခေါ်ပြီး ပြကြတယ်’ အသက် ၂ နှစ်ကျော် သူ စကားစပြောသောအခါမှာ လည်း စကားပြောပုံနှေးလွန်းရုံမက၊ တစ်ခုခုပြောရန်ရှိတိုင်း သူ့ဘာသာ အသံ မထွက်ဘဲ အရင်ပြောကြည့်တတ်၏။ တိုးတိုးလေးရေရွတ်နေပြီး အသံ ကျယ်ကျယ် ထွက်ဖို့ ကောင်းမွန်ပြီဆိုမှ သူအသံထွက်ပြောလေသည် ။

သူ့ညီမဖြစ်သူကပင် အောက်ပါကဲ့သို့ ပြောပြသည် ။

‘သူပြောနေကျစကားပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဝါကျတစ်ခုပြောမယ်ဆိုတိုင်း သူ့နှုတ်ခမ်းတွေလှုပ်နေပြီး သူ့ဟာသူ ပျော့ပျော့လေး ပြောနေသေးတာပါ။ အခါခါအထပ်ထပ် ပြောနေတာပါ။ ဒီလိုလုပ်တာက သူ စိတ်ပူလို့ ပါပဲ။ အဲသလောက်စကားပြောဖို့ ခက်ခဲနေခဲ့တဲ့ အတွက် အနားက လူတွေက သူစကား ပြောတတ်ပါ့မလားလို့ စိုးရိမ်ခဲ့ကြတယ်’

ဤကဲ့သို့နှေးကွေးရခြင်းမှာ အာဏာပိုင်များကို ပုန်ကန်လိုခြင်းစိတ် ပူးပေါင်းပါဝင်နေခြင်း ဖြစ်၏။ ဤစိတ်ကြောင့်ပင် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးတစ်ဦးက သူ့ကို ကျောင်းမှ ပြောင်းစေခဲ့၏။ ဤ စိတ်ကြောင့်ပင်လျှင် သူသည် အများ အပြားဖြစ်ရေးကို မည်သည့်အခါမျှ ပေါင်းထည့်ခြင်းမရှိဟူ၍ သမိုင်းတွင် ခဲ့သည် ။ ဤထင်ရှားသောအမှတ်အသားများက အဲလ်ဘတ်အိုင်းစတိုင်းအား နေရာတိုင်း တွင် ကလေးများ အလယ်၌ သူတော်စင်လေးဖြစ်စေခဲ့၏။ သို့သော် ဤစိတ်ကပင် သူ့အား ခေတ်သစ် ၏ သိပ္ပံပညာရှင်ဖန်တီးသူ ပါရမီရှင်ကြီး ဖြစ်စေခဲ့လေသည် ။

ဤကဲ့သို့ စကားပြောနှေးကွေးခြင်းအတွက် နေ့စဉ်ဖြစ်ရပ်များကို တအံ့တဩ လေ့လာကြည့်ရှု ခွင့် ရရှိစေခဲ့သည် ဟု ဆိုနိုင်သည် ။

‘အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့ ဖြစ်ရတာလဲ ... လို့ ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ် မေးတဲ့ အခါ ရလေးတစ်ဗီတီ သီအိုရီ ကို တွေ့ရှိခဲ့ရတာပဲ။ အဖြေက နောက်ဖြစ်လာမည့် အခြေအနေမှာ ရှိတယ်လို့ ထင်ရတယ်။ လူသာမန် တွေရဲ့ ခေါင်းထဲ မှာ ဟင်းလင်းပြင်နဲ့ အချိန်ကာလပြဿနာကို တစ်ခါမှ ဂရုမထားခဲ့ကြဘူး။ တကယ် တော့ ဒါတွေဟာ သူကလေးဘဝကတည်းက တွေးခဲ့တဲ့ အတွေးတွေပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်က ဖြည်းဖြည်း ချင်းပဲ လုပ်တာမို့ လူကြီးဖြစ်မှ သိခဲ့ရတာ။ နောက်ထပ်ဆက်လက်ပြီး သာမန်ကလေးတစ်ယောက် ထက် ပိုပြီးပြဿနာကို လေးလေးနက်နက်စဉ်းစားခဲ့တယ်’

အိုင်းစတိုင်း၏ ပြဿနာဖွံ့ဖြိုးလာပုံများ သည် ချဲ့ကားခဲ့ခြင်းဖြစ် ကောင်းဖြစ်နိုင်ပါသည် ။ သူ့ ဘိုးဘွားများ အပြောအရ သူသည် တခြားမြေးများ လိုပင် ဉာဏ်ကောင်းသည် ဆိုရုံပါပဲဟု သိရ၏။ သို့သော် သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အိုင်းစတိုင်းသည် သူ့ဟာသူပဲတင်ထပ် ခို

င်းပြီး နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ် ထပ်၍ ပြောနေခဲ့၏။ အထူးသဖြင့် သူ့ကိုပျော်ရွှင်စေသော ကိစ္စမျိုးတွင် ဖြစ်၏။ သာမန်အားဖြင့်ကား သူသည် ရုပ်ပုံများကို စဉ်းစားရသည့်ကိစ္စကို ပို၍ သဘောကျသည် ။ အတွေးစမ်းသပ်ချက်များကို အများ ဆုံးလုပ်သည် ။ ဥပမာ ... ရွှေနေသောရထားပေါ်မှ အလင်းတန်းရိုက်ချပုံများကို ကြည့်တတ် သည် ။ ဆင်းနေသော စက်လှေခါးပေါ်မှာ ကမ္ဘာမြေကြီး၏ ဆွဲငင်အားကိုခံစားကြည့်သည် ။ ‘ကျုပ် က ... စကားလုံးတွေထဲမှာ တွေးတောမှု ပြုလေ့မရှိဘူး’ဟု သူဆိုသည် ။ ‘အတွေးတစ်ခုရောက်လာ ရင် နောက်မှ နှုတ်က ထုတ်ပြောဖို့ ကြိုးစားတယ်’ဟု လည်း စိတ်ပညာဆရာတစ်ဦးကို ပြောပြဖူး၏။

အိုင်းစတိုင်းသည် နှစ်ဖက်မိဘများ ဖြစ်သော ဂျူးလူမျိုးများမှ ဆင်းသက်သူဖြစ်သည် ။ ဟိုမှ ဒီမှ ကူးသန်းရောင်းဝယ်သော ကုန်သည် ဈေးသည် များ ဖြစ်ပြီး ဂျာမနီနိုင်ငံ အနောက်တောင်ပိုင်းရှိ ‘ဆားဗီးယား’ အမည်ရှိသော ကျေးရွာလေးမှာ အေးအေးချမ်းချမ်း နေထိုင်ကြသူများ တည်း။ သူတို့ ဘိုးဘွားများကား ဂျာမန်ယဉ်ကျေးမှုကို မြတ်နိုးခင်မင်ခဲ့ကြ၏။ ဂျူးလူမျိုးဖြစ်သော်လည်း ဘာသာ တရားကိုစိတ်ဝင်စားစွာ ကိုင်ရှိုင်းကြသူများ လည်း ဖြစ်သည် ။

အိုင်းစတိုင်းကမူ ဘိုးဘွားများ ၏ အမွေအနှစ်ကို မလိုက်နာပေ။ ‘ကျုပ်ဘိုးဘွားတွေကို လေ့ လာကြည့်တော့ ဘယ်ကိုမှ ဦးမတည်ကြဘူး’ဟု သူက သူ့မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ပြောပြဖူး၏။ ယင်း အချက်မှာ အပြည့်အဝ မမှန်ချေ။ သူသည် မွေးကတည်းကပင် လွတ်လပ်စွာတွေးတောတတ်သော ပညာတတ်မိသားစုထဲသို့ ကောင်းချီးပေးခံခဲ့ရသူ ဖြစ်သည် ။ သူ့မိသားစုက ပညာရေးကို တန်ဖိုး ထားသည် ။ သူ့ဘဝကို ထိုတန်ဖိုးထားမှုက ထင်ဟပ်ခဲ့သည် ။ ဘိုးဘွားများ သည် စာတတ်ပေတတ် ရိုးရာဓလေ့လိုက်နာသူများ အဖြစ် ထင်ရှားသည် ။ အပြင်လူများ လည်း ဖြစ်ကာ

အခြေတကျမရှိဘဲ လှည့်လည်သွားလာသူများ အဖြစ် သမိုင်းရှိသူများ လည်း ဖြစ်လေသည်။ ။ တကယ်တော့လည်း သူသည် ဂျာမနီနိုင်ငံ၌ ဂျူးဖြစ်ရခြင်းအတွက် ၂၀ရာစုအစောပိုင်းတွင် ပို၍ ပင် ‘အပြင်လူ’ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ အခြေတကျမရှိ ခြေသလုံးအိမ်တိုင်သမား ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ထိုအဖြစ်ကြောင့်ပင် သူသည် ကမ္ဘာ့သမိုင်း ၌ အဆင့်တစ်ခုကို ရရှိအောင်လုပ်လိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

အိုင်းစတိုင်း၏ ဖခင်အမည်မှာ ‘ဟားမင်း’ဖြစ်သည်။ ။ ၁၈၄၇တွင် ဆားဗီးယားကျေးရွာလေး ၌ ဖွားမြင်သည်။ ။ ဟားမင်းက သင်္ချာကို ဝါသနာထုံပြီး ထူးချွန်၏။ သူ့ကို အထက်တန်းကျောင်း၌ ထားဖို့ မြောက်ဖက် ၇၅မိုင်အကွာရှိ ‘စတင်ဂတ်မြို့’ သို့ ပို့နိုင်စွမ်းရှိပါသည်။ ။ သို့သော် တက္ကသိုလ် သို့ကား မပို့နိုင်ကြချေ။ တက္ကသိုလ်အများ စုကလည်း ဂျူးများကို လက်မခံကြချေ။ သို့နှင့် သူသည် ရွာပြန်ကာ ကုန်သည် လုပ်ရ၏။

နှစ်အနည်းငယ်ကြာသော် ဂျာမန်ကျေးလက်မှ ဂျူးများ စက်မှုလုပ်ငန်းသို့ ကူးပြောင်းကြ သည့်နည်းတူ ဟားမင်းနှင့် မိဘများ သည် ၃၅မိုင်အကွာရှိ ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးစည်ပင်သော မြို့လေးဖြစ်သည့် ‘ဟူလန်’သို့ ရွှေ့ပြောင်းခဲ့ကြသည်။ ။ ထိုမြို့သားများက သင်္ချာတော်သူများ အဖြစ် ဂုဏ်ယူလေ့ရှိကြ လေသည်။ ။

ထိုမြို့၌ ဟားမင်းသည် ၄က်မွေးဖြင့်ပြုလုပ်သော မွေ့ယာလုပ်သည့် ကုမ္ပဏီတွင် သူညီအစ်ကို ဝမ်းကွဲနှင့် စပ်တူလုပ်သည်။ ။ ဟားမင်းက ဖော်ရွေ၏။ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့၏။ ပညာရှိ၏။ ထို့ကြောင့် လုပ်ငန်းရှင်လောကတွင် အဆင်ပြေလာသည်။ ။ သို့သော် သူ၏ သင်လွယ်တတ်လွယ် နာခံလွယ်သော သဘာဝကြောင့် သူသည် ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက် ခင်ပွန်းကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်စေခဲ့၏။ သူ့အသက် ၂၉ နှစ်

တွင် သူ့ထက်အသက် ၁၁ နှစ်ငယ်သော ပေါ်လင်းကိုချီနှင့် လက်ထပ်ခဲ့လေသည်။

ပေါ်လင်း၏ ဖခင်မှာ သီးနှံရောင်းဝယ်သူ ကုန်သည် တစ်ယောက်အနေနှင့် ပစ္စည်းအသင့် အတင့်ပြည့်စုံသည်။ တရားရုံးတွင် လည်း ပံ့ပိုးသူအဖြစ် လုပ်ကိုင်သည်။ သူ၏ လက်တွေ့ကျကျစရိုက် ကို ပေါ်လင်းက အမွေဆက်ဆံခဲ့၏။ ပေါ်လင်းနှင့် ဟားမင်းတို့ အပေးအယူညီခဲ့သဖြင့် ပျော်ရွှင်ခဲ့ ကြသည်။ ဟားမင်းက အေးသည်။ လက်ခံလွယ်သည်။ ပေါ်လင်းက ခိုင်မာသည်။ လက်တွေ့ကျ သည်။ သူတို့ အတွဲသည် အတွဲညီစွာ လှပသောဘဝကို ထူထောင်နိုင်ခဲ့ကြ၏။

သူတို့ ၏ ပထမသားဦးကို ၁၈၇၉ခုနှစ်၊ မတ်လ (၁၄)ရက်၊ သောကြာနေ့မနက် ၁၁:၃၀ နာရီ တွင် ဖွားမြင်သည်။ ပထမတွင် ဟားမင်းနှင့် ပေါ်လင်းတို့ သည် သူတို့ သားဦးလေးကို ‘အေဗရာ ဟင်’ဟု ပေးရန်စဉ်းစားခဲ့ကြ၏။ နောက်ပိုင်းတွင် ထိုနာမည်မှာ ‘ဂျူးလူမျိုးဆန်လွန်း’ သည်ဟု တွေးမိပြီး အေဗရာဟင်မှ ‘အေ’ကို ယူပြီး ‘အဲလ်ဘတ်အိုင်းစတိုင်း’ဟု မှ ညွှ်ခေါ်လိုက်ကြလေ သည်။

မြူးနစ်မှာ

အဲလ်ဘတ်ကို မွေးဖွားပြီး တစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် ဟားမင်း၏ မွေယာလုပ်ငန်းကျဆင်းလာ သည်။ သူ၏ ညီ ‘ဂျားကော့ပ်’က မြူးနစ်တွင် လျှပ်စစ်ဓာတ်အားပေးရေးလုပ်ငန်း လုပ်နေရာက သူ ကိုပြောင်းလာရန် ဆွဲခေါ်ခဲ့၏။ ဂျားကော့ပ်က ဟားမင်းတို့ ညီအကိုမောင်နှမ (၅)ဦးအနက် အငယ် ဆုံးဖြစ်သည်။ သူက ပညာအဆင့်ဖြင့် တတ်မြောက်ခဲ့သည်။ ဟားမင်းနှင့်မတူချေ။ သူက အင်ဂျင်နီ ယာဘွဲ့ရခဲ့သူ ဖြစ်၏။ ထိုသို့ အင်

ဂျင်နီယာဖြစ်သဖြင့် ယခုအခါ ဂျာမနီတောင်ပိုင်းရှိ မြူနီစပယ် အရာရှိများ နှင့် ဆွေးနွေးပြီး လျှပ်စစ်ဓာတ်အားပေးရန် ကန်ထရိုက်ရရှိ ခဲ့သည်။ ။ ဟားမင်းက အရောင်းအဝယ်ကျွမ်းကျင်သည်။ ။ ထို့ပြင် ဟားမင်းက သူ၏ ဇနီးဘက်မှ ချေးငွေများ လည်း ရရှိသဖြင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းထဲသို့ ထည့်ဝင်တိုးမြှင့်နိုင်ခဲ့ပေသည်။ ။

ဟားမင်းနှင့် ပေါ်လင်းတို့ သည် ၁၈၈၁ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် သမီးလေးတစ်ယောက် ထပ် မွေးသည်။ ။ နောက်ဆုံး မွေးခြင်းပင် ဖြစ်၏။ သူ့ကို ‘မာရီယာ’ဟု အမည်ပေးခဲ့၏။ သို့သော် ‘မာဂျာ’ ဟု သာ တစ်သက်လုံးခေါ်ခဲ့ကြသည်။ ။ အဲလ်ဘတ်အား သူ၏ မွေးကာစညီမလေးကို ပထမဆုံးပြ လိုက်သောအခါ ကလေးကစားစရာ အရုပ်ကလေးရပြီ။ သူပျော်စရာ ဖြစ်တော့မည်ဟု ထင်မှတ်ခဲ့ လေသည်။ ။ သူတို့ပြန်ချက်မှာ ... ကလေးကိုကြည့်ပြီး ‘ဟုတ်ပြီ။ ဒါပေမဲ့ ... ဘီးတွေက ဘယ်မှာ လဲ’ ဟူ၍ ဖြစ်၏။

ဤမေးခွန်းကား သိလိုစိတ်အပြင်းပြဆုံးဖြင့် မေးသောမေးခွန်း မဟုတ်သေးပေ။ သူ့အသက် ၃ နှစ်အရွယ် စကားမပီမသ ဖြစ်နေခဲ့စဉ်ကပင် အမှတ်ရဖွယ် ဝေဖန်ချက်များကို များ စွာမေးခွန်း ထုတ်ခဲ့သူတည်း။ မာဂျာလေးကလည်း သူ့အစ်ကို၏ အရင်းနှီးဆုံးအဖော် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ။

အိုင်းစတိုင်းတို့ မိသားစုသည် မြူးနစ်မြို့၏ ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်တွင် သစ်ပင်ကြီးများ အုပ် အုပ်ဆိုင်းဆိုင်းနှင့် သာယာလှပသော ပန်းခြံပါဝင်သည့် နေထိုင်ချင်စဖွယ် အိမ်ကြီးတစ်အိမ်တွင် အခြေချနေထိုင်ခဲ့ကြရ၏။ ။ အဲလ်ဘတ်၏ ကလေးဘဝတွင် လေးစားချင်ဖွယ် နေထိုင်ရပ်တည်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ ။

မြူးနစ်ကား ‘ဒုတိယမြောက် လုဒ်ဝစ်ဘုရင်’လက်ထက် ဗိသုကာပ

ညာရှင်များ ဖြင့် ဂုဏ်ယူ ဖွယ်များ အဖြစ် ဘုရားရှိခိုးကျောင်းများ ၊ ပန်းချီပြခန်းများ ၊ ကပွဲခန်းမများ ရှိနေခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ အိုင်းစ တိုင်းတို့ မိသားစု ရောက်သွားပြီး ၁၈၈၂ တွင် လူဦးရေ ၃ သိန်းခန့် ရှိနေလေပြီ။ ၈၅ ရာခိုင်နှုန်းမှာ ကက်သလစ်ဖြစ်ပြီး ၂ ရာခိုင်နှုန်းမှာ ဂျူးလူမျိုးများ ဖြစ်သည်။ ။ ဟာမင်းတို့ ညီအစ်ကို ၂ ဦးက ဂျာမနီ မှ လူများ ဖြစ်ရာ မြူးနစ်မြို့တော်ကို လျှပ်စစ်မီးများ ဖြင့် တန်ဆာဆင်သော လျှပ်စစ်ပြပွဲကြီးကို ကျင်းပ ပေးခဲ့သူ ပထမဆုံးဂျာမနီများ ဖြစ်ပေသည်။ ။

အိုင်းစတိုင်းတို့ အိမ်နောက်ဖက် ပန်းခြံကြီးထဲမှာ ကား ဝမ်းကွဲညီအစ်ကိုမောင်နှမ ကလေးသူ ငယ်များ ဖြင့် စည်ကားဆူညံနေတတ်၏။ သို့သော် အိုင်းစတိုင်းက ညီအစ်ကိုကလေးများ နှင့် ကစား ရန် ရှက်ရွံ့နေခဲ့ပြီး ပို၍ ငြိမ်သက်သော အရာများ တွင် သာ ဝင်စားနေခဲ့လေ့ရှိ၏။ သူက အထီးကျန် နေတတ်သည်။ ။ သူ့အထိန်းတစ်ယောက်က သူ့ကို 'ငြီးငွေ့သူ'ဟု ချစ်စနိုးခေါ်ခဲ့၏။ ထီးထီးနေခြင်း ကို သူတစ်သက်လုံး ကျင့်သုံးခဲ့သည်။ ။ သူများ နှင့် ရောထွေးနေခြင်းထက် ကိုယ့်ဘာသာအေးအေးနေရ သည် ကို သူပို၍ နှစ်သက်သည်။ ။ သူကလေးဘဝတွင် သူသည် ရွယ်တူကလေးများ နှင့် ရောထွေးမနေ ဘဲ သူ့ဘာသာစိတ်ကူးယဉ် ငေးမောနေတတ်ကြောင်း သူနှင့်ကြာရှည်ပေါင်းသင်းခဲ့သော သိပ္ပံလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တစ်ဦး ဖြစ်သူ 'ဖိလစ်ဖရန့်' က ပြောပြပါသည်။ ။

အိုင်းစတိုင်းငယ်ငယ်က 'ပဟေဠိ'အကွက်များ ဖြည့်သွင်းရခြင်းကို ကြိုက်၏။ တည် ဆောက်ရသောအရပ်များ ၊ ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး စဉ်းစားပြီးမှ တပ်ဆင်ရသော ကစားစရာအရပ်များ ၊ အမှားပြင်ရသော တည်ဆောက်မှုများကို ကြိုက်၏။ သူဦးလေးပေးထားသော ရေနွေးငွေ့သုံး အင်ဂျင် စက်လေးများ ကတ်ပြားများ ဖြင့် အိမ်ဆောက်ရခြင်းများ နှင့် ကစားလေ့ရှိ၏။ မာဂျာ၏ ပြောစကား အရ အိုင်းစတိုင်းသည် အိမ်

ဆောက်ကစားရာ၌ (၁၄)ထပ်အထိ ဆောက်နိုင်ခဲ့ကြောင်း သိရသည် ။
ဇွဲ ကောင်းခြင်း စိတ်ရှည်ခြင်းသည် အိုင်းစတိုင်း၏
အရည်အသွေးတစ်ခုဖြစ်ကြောင်းလည်း ထင်ရှား သည် ။

သူငယ်စဉ်က စိတ်ကြီးသည် ။ ထိုအခါမျိုးတွင် သူ့မျက်နှာတစ်ခုလုံး
ဝါထိန်သွားပြီး နှာခေါင်း က ဆွတ်ဆွတ်ဖြူသွားတတ်ကြောင်း၊ သူ့ကိုသူ
မထိန်းနိုင်ကြောင်း မာဂျာက ပြန်ပြောပြသည် ။ တစ်ခါ မှာ ဆိုလျှင် သူ
အသက် ၅နှစ်အရွယ်၌ သူသည် အိမ်မှာ စာလာသင်ပေးသော ကျူတာ
ဆရာကို ကုလား ထိုင်နှင့် ကိုင်ပေါက်ခဲ့သည် ဟု ဆိုသည် ။ ကျူတာလ
ည်း တစ်ခါမှ ပြန်မလာတော့ချေ။ နောက်ဆုံးတွင် မာဂျာ၏ ဦးခေါင်းသ
ည် ပစ်မှတ်ဖြစ်ခဲ့တော့၏။ သူ့အစ်ကိုက တွေ့ရနှင့် ကောက်ပေါက် တ
တ်သော ကြောင့်ပင်တည်း။ နောက်ပိုင်းတွင် မာဂျာက ရွတ်နောက်နော
က်ဖြင့် ပြော၏။

‘ပညာရှင်တစ်ယောက်ရဲ့ နှမဖြစ်ဖို့ ဆိုတာ ဦးခေါင်းခွံမာဖို့ လိုတယ်’
ဟူ၏။ အိုင်းစတိုင်းကား စိတ်ရှည်ဇွဲကောင်းခြင်းနှင့်အတူ ဒေါသလည်း
ကြီးတတ်သူ ဖြစ်၏။ စိတ်ပညာဆရာများကတော့ ပြော ကြသည် ။
အိုင်းစတိုင်းကလေးဘဝက တခြားသူများ နည်းတူ ပြုမူခြင်းမရှိသည်
မှာ စနစ်တစ်ခုကို လွှမ်းမိုးမည့် အရည်အသွေးက ပိုမိုအားကြီး၍ ဖြစ်သ
ည် ဟု ဆိုပါသည် ။

‘သူသည် တစ်ကိုယ်တည်း အထီးကျန်နေတတ်သည် ။ ရံဖန်ရံခါ ပုန်
ကန်တတ်သည့်ကြားက ပင် ရင်းနှီးသောမိတ်ဆွေများ ဖွဲ့ရန် အရည်အ
သွေးရှိပြီး လုပ်ဖောက်ကိုင်ဖက်များ ရော လူသားများ အတွက်ပါ
အထူးပြုဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်း ရှိပေသည် ။’

ငယ်စဉ်အခါ အကြီးအကျယ်နိုးကြားခဲ့မှုများ သည် မေ့လျော့သွား

လေ့ရှိ၏။ သို့သော် အိုင်းစ တိုင်းအဖို့ ကား အသက် ၄-၅နှစ်အရွယ်တွင် ဖြစ်ပျက်ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အတွေ့အကြုံများ သည် သူ့ ဘဝကိုပြောင်းလဲ စေခဲ့ပြီး သူ့စိတ်ထဲတွင် စွဲထင်နေခဲ့၏။ သိပ္ပံသမိုင်းတွင် လည်း ပါဝင်ခဲ့ လေသည် ။

တစ်ရက်တွင် သူသည် ဖျား၍ အိပ်ရာထဲလဲနေသည် ။ ထိုအခါ သူ့ဖခင်က သူ့ကို သံလိုက်အိမ် မြှောင် (ကွန်ပတ်စ်) တစ်ခုပေး၏။ ထိုအိမ်မြှောင်သံလိုက်ကို သူစမ်းကြည့်ရင်း စိတ်လှုပ်ရှားဝင်စား သွားရာ တုန်ပြီး အေးလာခဲ့သည် အထိ ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း သူရေးသားခဲ့၏။ သံလိုက်မြှားလေးသွားနေပုံ မှာ တစ်စုံတစ်ခုသောနောက်ကွယ်မှ တွန်းအားဟု သူထင်သည် ။ သံလိုက်ဓာတ်ကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း သူမသိ။ ဤတွင် သူ့စိတ်ထဲ၌ အံ့ဩမှုများ ပေါက်ဖွားလာခဲ့ကြပြီး သူ့တစ်သက်လုံးကို ရွေ့လျားတွန်းပို့ခဲ့သည် ။

‘ကျုပ် မှတ်မိနေသေးတယ်။ မှတ်မိတယ်လို့ ယုံတယ်။ အဲဒီတုန်းက အတွေ့အကြုံဟာ ကျုပ်ကို သိပ်လေးနက်ပြီး မဆုံးနိုင်တဲ့ အထင်ကြီးမှုကို ဖြစ်စေခဲ့တယ်။ အရာဝတ္ထုတွေရဲ့ နောက် ကွယ်မှာ လေးနက်တဲ့ အရာတစ်ခုခု ပုန်းနေကြရမြဲပဲ’ ဟု သူရေးခဲ့ဖူးသည် ။

‘ဒင်းနစ် အိုဗာဘိုင်း’ ကလည်း ‘အိုင်းစတိုင်း၏ အချစ်’စာအုပ်၌ ‘လူငယ်လေးသည် ရှုပ် ထွေးသော အမှန်တရား၏ နောက်ကွယ်ရှိ မမြင်နိုင်သောဖြစ်စဉ်ကို အံ့ဩတုန်လှုပ်ခဲ့သည် ’ဟု ရေးခဲ့ သည် ။ ‘အိုင်ကျူ’ဆိုသော ရုပ်ရှင်ထဲတွင် အိုင်းစတိုင်းအဖြစ် သရုပ်ဆောင်သော ‘ဝေါ်လ်တာ မက် သယူး’က သူ့လည်ပင်းတွင် ထိုသံလိုက်အိမ်မြှောင်ကို ဆွဲပြီး သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည် ။ ကလေးစာအုပ် တစ်အုပ်ဖြစ်သော ‘အဲလ်ဘတ်၏ သံလိုက်အိမ်မြှောင်ကို ကယ်တင်ခြင်း’တွင် လည်း ဤကိစ္စကို အထူးပြသ ရေး

သားခဲ့၏။

ယခုကဲ့သို့ သံလိုက်အိမ်မြှောင်မှ မြားတန်လေး၏ ဖမ်းစားခံခဲ့ရပြီး မမြင်သာသောနယ်ပယ် ထဲသို့ ရောက်ခဲ့ရာမှာ အိုင်းစတိုင်းသည် ထူးဆန်းခက်ခဲ၍ အသိရခက်သောနယ်ပယ်ကို စွဲလန်းချစ် ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ။ ထိုမှ နေ၍ သဘာဝတရားကို ဖော်ပြသော သီအိုရီများ ဖြစ်လာသည် ။ ပညာရပ်ဆိုင် ရာ သီအိုရီများ တွင် သင်္ချာပမာဏများကို သုံးပြီး အာကာသထဲတွင် မည်သည့်နေရာ၌ မည်သည့်ဒြပ် ဝတ္ထု (သို့မဟုတ်) တခြားနယ်ပယ်တစ်ခုကို သက်ရောက်နိုင်မည်ဆိုခြင်းကို အဖြေထုတ်ခဲ့သည် ။ ဥပမာ ... ကမ္ဘာမြေဆွဲငင်အားရှိသော သို့မဟုတ် လျှပ်စစ်သံလိုက်ဆွဲအားရှိသော နေရာတွင် တခြား အမှုန်လေးများကို ပြုမူနိုင်သော စွမ်းအင်ခွန်အားရှိကြောင်း၊ ဤသို့ ရွေ့လျားမှုများက ဒေသအတွင်း ပြောင်းလဲမှုများ ဖြစ်စေကြောင်း သီအိုရီများ ထုတ်ခဲ့၏။ ၁၉၀၅-ခုနှစ်တွင် ရေးသားခဲ့သော သူ၏ ကြီးကျယ်သည့် ရလေးတစ်ဗတီ-စာတမ်းပထမပိုဒ်တွင် လျှပ်စစ်နှင့်သံလိုက်တို့ သက်ရောက်ပုံများ နှင့် စတင်ခဲ့သည် ။ သူ၏ ရလေးတစ်ဗတီ သီအိုရီသည် ကမ္ဘာမြေ၏ ဆွဲငင်အားအကြောင်းဖော်ပြ သည့် ညီမျှခြင်းများကို အခြေခံသည် ။ သူ၏ ဘဝနောက်ဆုံးချိန်တွင် လည်း နောက်ထပ်ပညာနယ်မြေ ညီမျှခြင်းများကို သီအိုရီအားလုံးအတွက် အခြေခံပုံဖော်နိုင်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ရေးခဲ့သေးသည် ။ သိပ္ပံသမိုင်းဆရာ ‘ဂျယ်ရယ်လ် ဟိုလ်တင်’၏ မှတ်ချက်အရ အိုင်းစတိုင်းသည် ပညာနယ်မြေ၏ ဂန္ထဝင်မြောက် အယူအဆကို သိပ္ပံဆိုင်ရာစိတ်ဓာတ်တွင် အကြီးမားဆုံးပါဝင်နေသည် ဟု ယူဆခဲ့ ကြောင်း ရေးခဲ့သည် ။

ထိုအချိန်မှာ ပင် သူ့မိခင်ကလည်း သူ့အတွက် လက်ဆောင်တစ်ခု ပေးခဲ့၏။ သူ့မိခင်က ပေါက် မြောက်သော စန္ဒရားသမားဖြစ်ရာ အိုင်းစတိုင်းကို တယောသင်ဖို့ စီစဉ်ပေးခဲ့၏။ ပထမတွင် သူက တယော၏ စ

ညင်းကမ်းကို စိတ်မဝင်စားချေ။ သို့သော် ... ‘မိုးဇက်’၏ တီးလုံးများကို သင်ယူရသော အခါမှာ မူ ဂီတသည် သူ့အဖို့ စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်အရာနှင့် မှော်အတတ်ဖြစ်လာခဲ့သည် ။ ‘ကျုပ်အတွက် တော့ ကြိုက်နှစ်သက်တာဟာ တာဝန်သိစိတ်နှင့် လုပ်ရတာထက် ပိုကောင်းတယ်’ ဟု အိုင်းစတိုင်း က ဆိုခဲ့သည် ။

မကြာခင်မှာ ပင် သူသည် မိုးဇက်၏ တေးများကို တီးနေလေပြီ။ တူရိယာနှစ်မျိုး ပူးတွဲ၍ တီး ခြင်းဖြစ်ရာ သူက တယောထိုးပြီး မိခင်ဖြစ်သူက စန္ဒရားဖြင့် ကူညီတီးပေးလေသည် ။ မိုးဇက်၏ ဂီတ နှင့်ပတ်သက်၍ သူက မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို အောက်ပါကဲ့သို့ ပြောဖူး၏။

‘မိုးဇက်ရဲ့ ဂီတက သိပ်ကိုဖြူစင်တယ်။ လှတယ်။ စကြဝဠာကြီးရဲ့ အတွင်းမှာ ရှိတဲ့ အလှက ရောင်ပြန်ဟပ်ထားတာလို့ ... ကျုပ်မြင်တယ်။ အမှန်ပဲ။ ကြီးမားတဲ့ အလှ အားလုံးလိုပဲ သူ့ဂီတက ဖြူစင်တဲ့ ရိုးသားမှု ဖြစ်တယ်’

ဂီတဆိုသည် မှာ ကွဲပြားခြားနားရုံ သက်သက်မဟုတ်ချေ။ ယင်းက သူ့အား တွေးတောစဉ်း စားစေခဲ့၏။ သူသည် သူ့ဘဝတစ်လျှောက်တွင် လမ်းဆုံရောက်ပြီဟု ခံစားရသောအခါ သို့မဟုတ် သူ၏ အခက်အခဲများကို ဖြေရှင်းပေးလေသည် ... ဟု သူ၏ သားဖြစ်သူ ‘ဟန်းစ်အဲလ်ဘတ်’ က ပြောပြ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် သူ့တယောသည် သူ့ဘာလင်တွင် တစ်ယောက်တည်းနေစဉ်က သူ့အတွက် အသုံးတည့်ခဲ့သည် ။

‘သူက ... ညဉ့်နက်သန်းခေါင်ကြီးမှာ မီးဖိုထဲ တယောထိုးချင်ထိုးနေတတ်တယ်။ သံစဉ် တေးသွားတွေ တိုးချဲ့တီထွင်နေတတ်သည် ။ အဲဒီနည်းနဲ့ သူဟာ ရှုပ်ထွေးတဲ့ ပြဿနာတွေကို နက်နက် ရှိုင်းရှိုင်း တွေးနေခဲ့တာဖြစ်တယ်။ ဒီလိုအခါဆိုရင် သူက စိတ်လှုပ်ရှားစွာနဲ့ ကြေညာတတ်

တယ်။ ‘ငါ ... အဲဒါကိုရပြီ’တဲ့ ။ ဒါဟာ ဈာန်ဝင်စားမှုက ပြဿနာအဖြေ
ကို ဂီတရေယာဉ်ကြောထဲ မျော နေဆဲမှာ သူ့ဆီရောက်လာတာလို့ ထင်
ရတယ်’ဟု သူ့မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ပြောပြခဲ့သည် ။

အိုင်းစတိုင်းသည် ဂီတကို မြတ်နိုး၏။ အထူးသဖြင့် မိုးဇက်ကို
စွဲလန်းခဲ့၏။ ဤကဲ့သို့ ဂီတ ကို အမွန်းတင်မြတ်နိုးမှုက စကြဝဠာကြီးန
ှင့် သဟဇာတဖြစ်သော ခံစားမှုမျိုးကို သူ့အပေါ်ထင်ဟပ် ခဲ့ခြင်း ဖြစ်နိုင်
ပါသည် ။

၁၉၂၀ တွင် ‘အလက်ဇန္ဒား မိုးစက္ကောစကီး’က အိုင်းစတိုင်းနှင့် စ
ကားအပြန်အလှန် ပြောခဲ့ ပုံများကို အခြေခံပြီး အိုင်းစတိုင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ
ရေးသောအခါ အောက်ပါအတိုင်း မှတ်ချက်ချခဲ့၏။

‘ဂီတရယ်၊ သဘာဝတရားရယ်၊ ဘုရားသခင်ရယ်၊ သုံးမျိုးဟာ သူ့ကို
ယ်တွင်းမှာ ရောထွေး လိမ်ယှက်ပြီး ခံစားမှုဖြစ်လာတာပါ။ အဲဒီခံစားမှု
ကတော့ မြင့်မြတ်တဲ့ စည်းလုံးညီညွတ်မှုဖြစ်ပြီး ဘယ်တော့မှ ပျောက်ပျ
က်မသွားတဲ့ လမ်းစတစ်ခုပါပဲ’

အိုင်းစတိုင်း၏ ဘဝ တစ်သက်တာလုံးတွင် အာရုံခံစားမှု ရရှိလာ
သော အလိုအလျောက်ပေါ် လာသည့် အတွေးအမြင် (အကြားအမြင်)နှင့်
ကလေးတစ်ယောက်၏ ထိတ်လန့်အံ့သြခြင်းမျိုးကို ဆက်လက်ထိန်းသိ
မ်း ထားနိုင်ခဲ့ပေလိမ့်မည်။ သူသည် သဘာဝ၏ ထူးခြားဆန်းကြယ်ပုံ၊
သံလိုက် ဆွဲငင်အားနယ်ပယ်၊ ကမ္ဘာမြေကြီး၏ ဆွဲငင်အား၊ အရှိန်၊ အလ
င်းရောင်စဉ်စသော အလွန်ပြည့်စုံ အောင် ဖြစ်ထွန်းလာမှုများကို အံ့သြ
နေခဲ့ပြီး ဤခံစားမှု ဘယ်တော့မှ ပျောက်မသွားချေ။

သူသည် သူ့စိတ်ထဲရှိ အတွေးအခေါ်နှစ်ခုကို အမြဲထိန်းသိမ်းထားခဲ့
သည် ။

ထိုအတွေးအခေါ်နှစ်ခုတို့ ဝိရောဓိများကို ပဟေဠိအဖြစ် ထားခြင်းနှင့် ထိုပဟေဠိကို စုစည်း ရန် အနံ့ခံမိသောအခါ တအံ့တသြဖြစ်ရခြင်းတို့ ဖြစ်၏။

သူက မိတ်ဆွေတစ်ဦးထံ အောက်ပါစာကို ရေးခဲ့ဖူးလေသည် ။

‘မင်းတို့ ငါတို့လိုလူမျိုးတွေဟာ ဘယ်တော့မှ အိုမင်းမသွားဘူး။ ငါတို့ မွေးဖွားလာတဲ့ ကြီး မားတဲ့ လျှို့ဝှက်နက်နဲမှုကြီးမဖြစ်လာခင် သိချင်စိတ်ပြင်းပြတဲ့ ကလေးလေးတွေလို အမြဲတမ်း ရပ်တည်သွားမှာ မို့လို့ပဲ’

ကျောင်းနေခြင်း

အိုင်းစတိုင်း၏ မိဘများ သည် ဂျူးလူမျိုးများ ဖြစ်သော်လည်း ဂျူးလူမျိုးဆိုင်ရာ ကျောင်း တက်ခြင်း၊ သင်ယူခြင်း မပြုကြချေ။ အိုင်းစတိုင်း၏ ဖခင်က လုံးဝဘာသာတရား ကိုးကွယ်မှုမရှိသူ ဖြစ်၏။ ဂျူးလူမျိုးတို့ ၏ အစဉ်အလာအရ ရှေးထုံးစဉ်လာ အယူသီးသူဖြစ်သည် ။ ဂျူးကျောင်းတက် သူမှာ အိုင်းစတိုင်း၏ ဦးလေးတစ်ဦးသာ ဖြစ်၏။ ဘာကြောင့်တက် သလဲဟု မေးသောအခါ မင်းတို့ မသိပါဘူးဟု ဖြေလေသည် ။

ဤသို့ဖြင့် အဲလ်ဘတ် ကလေးအသက် ၆-နှစ်ဖြစ်လာ၏။ ကျောင်း နေရမည့်အရွယ် ရောက် လာပြီ။ သူ့မိဘများက အနီးအနားတွင် ဂျူးများ အတွက် သီးသန့်ကျောင်းမရှိခြင်းကို ဂရုမစိုက်ခဲ့ကြ ချေ။ ထို့ကြောင့် အနီးပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရှိသော ကက်သလစ်စာသင်ကျောင်းကြီးထဲသို့ အဲလ်ဘတ်ကို ပို့ခဲ့ကြ၏။ အတန်းထဲတွင် ကျောင်းသားစုစုပေါင်း ၇၀ ... ရှိပြီး ဂျူးလူမျိုးဆိုလျှင် အဲလ်ဘတ်တစ် ယောက်သာ ရှိသည် ။ အဲလ်ဘတ်လည်း ကက်သလစ်ဘာသာရေး သင်ခန်းစာများကို သင်ယူပြီး အထူး ပျော်မွေ့စွာ ဆုံးခန်းတိုင်အောင် ကျက်မှတ်ခဲ့လေသည် ။ သူသည် သင်ခ

န်းစာများကို ကောင်းစွာ ကျက်မှတ် နားလည်ခဲ့သဖြင့် အတန်းဖော်များ ကိုပင် ကူညီသင်ပြပေးနိုင်ခဲ့၏။

တစ်နေ့တွင် သူတို့ အတန်းဆရာမ အတန်းထဲသို့ ‘သံမှို’တစ်ခုယူ လာပြီး ခရစ်တော်ကို ကားစင်တင်သံမှိုစွဲသောအခါက ဤကဲ့သို့ သံမှို၊ မျိုးနှင့် စွဲခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြသခဲ့သည်။ ။ ကျောင်း ဆရာများ ထံမှ လူမျိုး ရေးခွဲခြားမှုကို သူမတွေ့ခဲ့ရပေ။ ဆရာများ သည် လွတ်လပ်မှုကို ယုံကြည်သော ‘လစ်ဘရယ်လ်’များ ဖြစ်ကြောင်း အိုင်းစတိုင်းက ပြောပြသည်။ ။ သို့သော် မူလတန်းကျောင်းများ ၌ သူ၏ ကျောင်းနေဖက်များကြားတွင် မူ ဂျူးဆန့်ကျင်ရေး ပြင်းထန်ကြောင်း အိုင်းစတိုင်းကိုယ်တိုင် ပြောပြဖူးပါသည်။ ။

အဲလ်ဘတ်တစ်ယောက် ကျောင်းမှ အိမ်အပြန် လမ်းလျှောက်သော အခါ သူ့ကို ဂျူးလူမျိုး အဖြစ် ရန်စခြင်း၊ စော်ကားခြင်း၊ ကိုယ်ထိလက် ရောက် တိုက်ခိုက်ခြင်းများ မကြာခဏ ခံခဲ့ရသည်။ ။ သိပ်ပြင်းထန်ခြင်း ကား မဟုတ်ပေ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ထိုကိစ္စများ သည် ကလေးတစ်ယောက်အဖို့ ‘မိမိသည် အပြင်လူပါတကား’ ဟူသောအသိကို ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။ ။

အဲလ်ဘတ်အသက် (၉)နှစ်ရောက်သောအခါ မြူးနစ်မြို့လယ်ခေါင်ရှိ အထက်တန်းကျောင်း သို့ ပြောင်းရွှေ့တက်ရောက်သည်။ ။ ထိုကျောင်းမှ သင်္ချာနှင့် သိပ္ပံအထူးပြု အသင်ကောင်းကြောင်း လူသိများ ၏။ လက်တင်နှင့် ဂရိဘာသာများကိုလည်း ထူးထူးကဲကဲ အသင်အပြတော်သည် ဟု ဆို၏။ ထို့ပြင် ဤကျောင်းက အဲဘတ်နှင့်တကွ တခြားဂျူးကလေးများ အတွက် ဂျူးဘာသာရေး ညွှန်ကြား ချက်များ သင်ကြားပေးရန် ဆရာတစ်ယောက် ထားပေးခဲ့လေသည်။ ။

သူမိဘများ ၏ ဘာသာမကိုးကွယ်ရေး အယူဝါဒကြားမှ ပင် အိုင်းစတိုင်းကား ဂျူးဘာသာကို နှစ်သက်စွဲလန်းသံယောဇဉ် ဖြစ်လာခဲ့၏။ ဂျူးဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး အသေးစိတ်လေ့လာ ကြောင်း သူနှမဖြစ်သူက ပြောပြသည် ။ သူသည် ဝက်သားမစား။ ဥပုသ်စောင့်သည် ။ သူမိသားစုဝင် များ လိုက်နာရန်ခက်ခဲသော ဘာသာရေးအဆုံးအမများကို လိုက်နာသည် ။ သူက ဘုရားသခင်၏ ဉာဏ်တော်ဂုဏ်တော်များကိုပင် ကိုယ်တိုင်ရေးဖွဲ့ပြီး ဓမ္မတေးအဖြစ် ပြုစုခဲ့သေးသည် ။ ကျောင်းမှ အိမ်အပြန် လမ်းလျှောက်ရင်း ထိုဓမ္မတေးကို သူဆိုပြီး ပြန်လေ့ရှိခဲ့၏။

အိုင်းစတိုင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် သိရှိခဲ့ကြရသောအချက်တစ်ချက်မှာ သူသည် ‘သင်္ချာ’ ဘာသာ၌ ကျခြင်းတည်း။ အားလုံးသိကြသည့်အတိုင်း စာအုပ်ပေါင်းများစွာ၊ ဝက် ဆိုက်ပေါင်းများစွာက ကျောင်းသားများအား လုပ်ကိုင်စေခဲ့ရာ ‘ယုံချင်ယုံ၊ မယုံချင်နေ’ ဟူသော သတင်းကော်လံထဲသို့ပင် ရောက်ခဲ့သည် ။

အိုင်းစတိုင်းကမူ ... သမိုင်းကို ကြိုက်၏။ ၁၉၃၅-ခုနှစ်တွင် ပရင်စတင်တက္ကသိုလ်၌ ရှိစဉ် ‘လက်ရှိသင်္ချာပညာရှင်ကြီးများ သည် သင်္ချာဘာသာ၌ ကျရှုံးခဲ့ကြသည်’ ဟူသော သတင်းစာပါ ကော်လံကိုပြရာ အိုင်းစတိုင်းက ရယ်မောပြီး ‘ကျုပ် ဘယ်တော့မှ သင်္ချာမကျခဲ့ဘူး၊ အသက် ၁၅ နှစ် မတိုင်ခင်အထိ ကျုပ်က .. အနုတ်သင်္ချာတွက်နည်းမှာ ကျွမ်းကျင်ခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ ကယ်လ်ကူး လပ်စ်ကိုလည်း ကျွမ်းပါတယ်’ ဟု အမှန်အကန်ပြောဆိုခဲ့သည် ။

အမှန်စင်စစ် သူသည် အံ့ဖွယ်ကျောင်းသား ဖြစ်၏။ မည်သည့်ကျောင်းမှ ပဲ တက်တက်၊ သူ သည် အတန်းထဲတွင် ထိပ်ဆုံး၌ ရှိသည် ။

သူအတန်းထဲ၌ ဗိုလ်စွဲကြောင်း သူ့မိခင်က ဂုဏ်ယူလေ့ရှိ၏။ လက်

တင်နှင့် ဂရိဘာသာစကား များ သင်ရခြင်းကိုကား သူမနှစ်သက်ပေ။ စကားလုံးများ ၊ စာအုပ်များကို မှတ်ရတာမေ့လွယ်သည် ဟု သူ ပြန်ပြောသည် ။ သို့သော် ဤသို့မကြိုက်သော ဘာသာရပ်များမှာ ပင် သူသည် အမြဲတမ်း ထိပ်မှာ ရှိခဲ့၏။ နောင်နှစ်များကြာသော် သူ့အသက် (၁၅)နှစ်မြောက် မွေးနေ့ပွဲကျင်းပသောအခါ ဘာသာ စကားသင်ယူရာ၌ ပါရမီရှင်များ ပင် ကြောက်လန့်တတ်ပုံ ဇာတ်လမ်းများ ပြောကြပြီး လောလော ဆယ် ကျောင်းအုပ်ကြီးက အဲလ်ဘတ်၏ အဆင့်များ အမှန်တကယ်ကောင်းမွန်ကြောင်း ဖော်ပြထား သည့် စာတစ်စောင်ကို ထုတ်ဝေရန် တင်ပြခဲ့သည် ။

သင်္ချာတွင် သူသည် ကျဆုံးသူမဟုတ်ပေ။ ကျဖို့ အဝေးကြီးဟု ဆိုရပါမည်။ သူ၏ သင်္ချာ အမှတ်များ သည် ကျောင်း၏ လိုအပ်ချက်ထက် အမြင့်ကြီးမှာ ရှိခဲ့ပေသည် ။ အသက် (၁၂)နှစ်ရောက် သောအခါ ဂဏန်းသင်္ချာဆိုင်ရာ ရှုပ်ထွေးသည့်ပုစ္ဆာများကို ဖြေရှင်းနိုင်ရန် ကြိုတင်မြင်တတ်ကြောင်း သူ၏ နှမဖြစ်သူက ပြန်ပြောပါသည် ။ ထို့ပြင် သူက ဂျော်မက်ထရီနှင့် အက္ခရာသင်္ချာကို သူ့ကိုယ်ပိုင် သင်ယူပြီး ရှေ့သို့ ခုန်ကူးရန်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည် ။ သူ၏ မိဘများက နေ့ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် နောက်အတန်းတွင် သင်ရမည့် ပြဋ္ဌာန်းစာအုပ်များကို ကြိုတင်ဝယ်ယူပေးကြသဖြင့် သူပို၍ ကျွမ်းကျင်စွာ ကြိုတင်လေ့လာနိုင်ခဲ့၏။ သူသည် စာအုပ်ထဲမှာ ပါသည့် သီအိုရီများကို သက်သေပြရန် လေ့လာသင်ယူရုံသာမကဘဲ သူ့ကိုယ်ပိုင် သက်သေပြရန် သီအိုရီအသစ်များကို စမ်းသပ်ခဲ့သည် ။ သူသည် ကစားဖို့ နှင့် ကစားဖော်များကိုလည်း မေ့ထားခဲ့၏။ ပုစ္ဆာများကို အဖြေမရမချင်း တစ်ယောက်တည်း ထိုင်ကာ တစ်နေ့ကုန်အောင် နေတတ်ပေသည် ။

သူ၏ ဦးလေးဖြစ်သူ ‘ဂျက်ကော့ပ် အိုင်းစတိုင်း’က သူ့ကို

အက္ခရာသင်္ချာ၏ ပျော်ရွှင်ဖွယ် များ နှင့် မိတ်ဆက်ပေးခဲ့သည်။ ။

‘အဲဒီဘာသာရပ်က ပျော်စရာကောင်းတဲ့ သိပ္ပံဘာသာပဲ’ ဟု ဦးလေးဖြစ်သူက ‘တကယ် လို့ ကျွန်တော်တို့ အမဲလိုက်နေတဲ့ တိရစ္ဆာန် ကို ဖမ်းလို့ မမိဘူးဆိုရင် အဲဒီဟာကို Xလို့ ထားလိုက်ပြီး အဲဒီ အကောင် ဖမ်းမိပြီး လွယ်အိတ်ထဲရောက်တဲ့ အထိ ဆက်လိုက်ရတာပါ’ဟု ဥပမာဖြင့် ရှင်းပြခဲ့သေး သည် ။ ထို့နောက် ဦးလေးဖြစ်သူသည် အဲလ်ဘတ်ကလေးကို ပိုမိုခက်ခဲသော စိန်ခေါ်မှုများ ထံ ခေါ် ဆောင်သွားခဲ့၏။ အောင်မြင်သွားသောအခါ ပျော်ရွှင်မှုဖြင့် အဲလ်ဘတ်၏ ဉာဏ်ရည်သည် လမ်း ကြောင်းမှန်သို့ ဦးတည်နေပြီဟု သိခဲ့ရလေသည်။ ။

အိုင်းစတိုင်း၏ ညီမဖြစ်သူ မာဂျာက အိုင်းစတိုင်း၏ အောင်မြင်မှုကို ဂုဏ်ယူစွာဖြင့် အိုင်းစတိုင်း၏ ‘ပိုက်သဂိုးရပ်စ်သီအိုရီ’မှာ အသစ်လုံးလုံး ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြခဲ့၏။ မူလ ပိုက်သဂိုးရပ်စ် သီအိုရီကို ဦးလေးဖြစ်သူက သူ့ထံပစ်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး သူက ဆက်လက်ကြံဆခြင်းဖြစ်သည်။ ။

‘အသက် ၁၂ နှစ်သားအနေနဲ့ ကျွန်တော်သိခဲ့ရတာက အမှန်တရား ကို တွေ့ဖို့ ဆိုတာ တစ် ယောက်တည်းစဉ်းစားနေမှ ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာ ပါ။ တခြားအပြင်က အတွေ့အကြုံမလိုပါဘူး’ ဟု အိုင်းစတိုင်းက သတင်းထောက်တစ်ဦးကို ပြောဖူးသည်။ ။ ပရင်စတင်တက္ကသိုလ်မှ တက္ကသိုလ် သတင်းထောက်ကို ဖြစ်ပါသည်။ ။

‘ဂဏန်းသင်္ချာ တည်ဆောက်ပုံဟာ ရိုးသားတဲ့ ဆက်သွယ်မှု ဖြစ်သလို သဘာတရားကိုလည်း အဲသလိုပဲ နားလည်အောင် လုပ်လို့ ရတယ် ဆိုတာ ကျွန်တော်ပို၍ ပို၍ နားလည်လာခဲ့ပါတယ်’ဟု လည်း အိုင်းစတိုင်းက ဆိုသည်။ ။

အိုင်းစတိုင်း၏ အကြီးမားဆုံး အသိဉာဏ်ဆိုင်ရာ တက်ကြွမှုသည်

သူတို့ မိသားစုထဲသို့ တစ် ပတ်တစ်ခါ ညစာလာစားလေ့ရှိသော ဆင်းရဲ သည့် ဆေးကျောင်းသားတစ်ဦးထံမှ ရရှိခဲ့၏။ ဥပုသ် ထွက်သောနေ့၌ ည စာစားရာတွင် ဆင်းရဲသောဘာသာရေး ပညာရှင်တစ်ဦးအား ဖိတ်ကြား ရသော ဓလေ့သည် ဂျူးတို့ ၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာဖြစ်သည် ။ အိုင်းစတိုင်း မိသားစုက ထိုဓလေ့ကို ပြင်ဆင် အမွှန်းတင်သည့် အနေနှင့် ကြာသပ တေးနေ့တိုင်း ဆေးကျောင်းသားတစ်ဦးကို ဖိတ်ခေါ်ကျွေးမွေး ခြင်း ပြုခဲ့ ၏။ သူ့နာမည်က ‘မက်စ်တာမက်’ ဖြစ်၏။ (နောင်... သူ့အမေရိကန်ပြ ည်ထောင်စုသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်သောအခါ ‘တာလ်မီး’ဟု အမည်ပြောင်းခဲ့သည်)

သူ့အသက် ၂၁ နှစ်နှင့် အိုင်းစတိုင်းအသက် ၁၀ နှစ်တွင် ထိုကဲ့သို့ အ ပတ်စဉ်လာရောက်မှုကို စတင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ တာလ်မတ်က အိုင်းစတိုင်း၏ ကလေးပုံစံကို ဤသို့ပြန်ပြောသည် ။ ‘သူက လူချော လေးပါ။ ဆံပင်က အမည်းရောင်လေးနဲ့ အဲဒီအချိန်တစ်လျှောက် သူခပ် ပေါ့ပေါ့စာပေတွေ ဖတ်တာ တစ်ခါမှ မတွေ့ခဲ့ရဖူးဘူး။ သူနဲ့ ရွယ်တူက လေးတွေနဲ့ ကစားတာလည်း တစ်ခါမှ မမြင်ခဲ့ပါ ဘူး’

တာလ်မတ်က အိုင်းစတိုင်းလေးအတွက် သိပ္ပံစာအုပ်များ ယူလာ ပေး၏။ ‘သဘာဝသိပ္ပံ ဆိုင်ရာ’ ရောင်စုံရုပ်ပုံများ ပါသော စာစဉ်များကို လည်း အတွဲလိုက်ယူလာခဲ့သည် ။ ထိုစာအုပ်များကို အိုင်းစတိုင်းက အ သက်ပင်မရှုစတမ်း တရှိက်မက်မက် ဖတ်ခဲ့သည် ။ အားလုံးအတွဲ ၂၁တွဲဖြစ်ပြီး ‘အေရွန်ဘင်စတိန်း’ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်၏။ ဇီဝဗေဒနှင့် ရူပဗေဒအပြန်လှန်ဆက်သွယ်ပုံကို အထူးပြုတင်ပြထားခြင်း ဖြစ်သ ည် ။ ထိုခေတ်က အထူးသဖြင့် ဂျာမနီနိုင်ငံတွင် သိပ္ပံဆိုင်ရာ စမ်းသပ် မှု များ ပြုလုပ်နေခြင်းကို အသေးစိတ်ရေးဖွဲ့ထားသည် ။

ပထမတွဲအစတွင် ‘အလင်း၏ သွားနှုန်းကို ရှင်းပြထား၏။ ထိုခေါင်းစဉ်က အိုင်းစတိုင်း အား ထိုးဖောက်ဆွဲငင်ခဲ့သည် ။ ထို့နောက် အစဉ်အတိုင်း အကြိမ်ကြိမ်ဖတ်သည် ။ အတွဲ ၈တွင် ပါရှိသော အက်ဆေး ၁၁ပုဒ် အပါအဝင် ဖတ်သည် ။ ထိုအက်ဆေးများက ‘အတွေးစမ်းသပ်မှု’ များကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်ထားခြင်းဖြစ်ရာ နောင်အခါ ‘ရလေးတစ်ဗတီ သီအိုရီ’ ကို ဖန်တီးသောအခါ ထို စာအုပ်များ ၏ လွှမ်းမိုးမှုရှိကြောင်း သိသာလေသည် ။

ဥပမာ - ထိုစာအုပ်ကို ရေးသူ ဘင်စတိန်းက စာဖတ်သူများအား အရှိန်နှင့်ခုတ်မောင်းနေ သော ရထားကြီးတစ်စီးပေါ် လိုက်ပါနေသည် ဟု စိတ်ကူးခိုင်း၏။ ပြတင်းပေါက်ကို ဖြတ်၍ ကျည်ဆံ တစ်ခုဝင်လာသည် ဆိုပါက ထောင့်တစ်ခုဖြစ်သွားသည် ဟု မြင်၍ ရ၏။ အဘယ်ကြောင့်မူကား ရထား က အရှိန်နှင့်သွားနေသဖြင့် ထိုသွားနေသောအချိန်အတွင်း ကျည်ဆံသည် ပြတင်းမှ ဝင်လာသောအခါ တစ်ဖက်နံရံကိုထိပြီး ‘ထောင့်’တစ်ခုဖြစ်စေလေသည် ။ ထိုနည်းတူစွာပင် ကမ္ဘာသည် အာကာသထဲ၌ ရွေ့လျားနေသောအခါ အလင်းတန်းသည် လည်း မှန်ပြောင်းကိုဖြတ်သွားစဉ် အထက်ဥပမာအတိုင်း ဖြစ်နိုင်ပေသည် ။ အံ့ဩစရာကောင်းသည် မှာ အလင်းတန်းသည် မည်မျှအရှိန်ပြင်းပြင်း သက်ရောက် မှုမှာ အတူတူပင်ဖြစ်ကြောင်း ဤစမ်းသပ်မှုက ပြခြင်းဖြစ်သည် ဟု ဘင်စတိန်းက ရှင်းပြသည် ။ အလင်းတန်းများ သွားနှုန်းတူသည် ဆိုလျှင် ယင်းကို သဘာဝတရားများ ဟု ခေါ်နိုင်ကြောင်း ဘင် စတိန်းက ထုတ်ဖော်ကြေညာခဲ့၏။

နောက်အတွဲတစ်တွဲတွင် လည်း ဘင်စတိန်းက စာဖတ်သူလူငယ်များကို အာကာသခရီးသွား ရန် စိတ်ကူးစေခဲ့သည် ။ ဤနည်းဖြင့် သူ၏ စာအုပ်များ သည် သိပ္ပံဆိုင်ရာ လေ့လာစူးစမ်းမှုများ

ကို ပျော်ရွှင်အောင်ပေးခဲ့သည် ။ သူသည် သဘာဝတရား၏ အင်အားများကို စုစည်းရန် စိတ်ဝင်စားသူ ဖြစ်၏။ အိုင်းစတိုင်းသည် လည်း နောင်အခါ ဘင်စတိန်းကဲ့သို့ ဖြစ်လာခဲ့လေသည် ။

ဥပမာ ... အလင်းတန်းသည် လျှပ်စစ်ဆွဲအားရှိသည် ဆိုလျှင် ကမ္ဘာ၏ ဆွဲငင်အားသည် လည်း ဤအတိုင်းဖြစ်နိုင်သည် ဆိုတာမျိုး ဖြစ်၏။ ဤအယူအဆများ သည် အိုင်းစတိုင်းကလေးဘဝမှာ ကတည်းက သူ့တွင် ဆွဲဝင်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

တာလ်မတ်သည် နောင်နှစ်ပေါင်းများစွာကြာပြီး အိုင်းစတိုင်းနှင့် နယူးယောက်၌ ပထမ အကြိမ် ပြန်ဆုံတွေ့သောအခါ ထိုစာအုပ်များ နှင့် ပတ်သက်၍ မည်သို့ထင်ပါသလဲဟု မေးရာ အိုင်းစတိုင်းက ‘အလွန်ကောင်းသော စာအုပ်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်၏ တိုးတက်မှုအားလုံးအပေါ် လွှမ်းမိုးမှု ကြီးမားပါကြောင်း’ ပြောကြားခဲ့လေသည် ။

တာလ်မတ်သည် အိုင်းစတိုင်းအား အထက်ပါစာအုပ်များ အပြင် သင်္ချာဆိုင်ရာ အံ့ဩဖွယ်များ ပါသည့် ဂျော်မက်ထရီပြဋ္ဌာန်းစာအုပ်များကိုလည်း ဆက်လက်၍ ပေးခဲ့၏။ ထိုစာအုပ်များကို ကျောင်း၌ မသင်ရမီ နှစ်နှစ်ခန့် ကြိုပြီးဖတ်ခဲ့ရသည် ။ ကြာသပတေးနေ့တိုင်း တာလ်မတ်လာသောအခါ အိုင်းစတိုင်းလေးလေးက တစ်ပတ်အတွင်း သူတွက်ခဲ့သော ဂျော်မက်ထရီပုစ္ဆာများကို ပြလေသည် ။ တာလ်မတ်က ကူညီပြင်ပေးသည် ။ အချိန်တိုတိုအတွင်းမှာပင် တစ်အုပ်လုံးပြီးသွားခဲ့၏။ အိုင်းစတိုင်း ကြိုးစားလွန်းသဖြင့် ဆရာလုပ်သူကပင် အရှုံးပေးခဲ့ရသည် ။ သူက အဆင့်မြင့်သင်္ချာတွေကို အလွန် မြတ်နိုးပြီး သင်္ချာပါရဂူအဖြစ်သို့ အလျင်အမြန် ပျံသန်းနေသောကြောင့် တာလ်မတ်မှာ လိုက်၍ မမှီတော့ပါဟု ပြောခဲ့သည် ။

ထို့နောက် ... တာလ်မတ်က အိုင်းစတိုင်းအား ဒဿနိကဗေဒ (ဖလော်ဆော်ဖီ)နှင့် မိတ်ဆက် ပေး၏။ ‘ကန့် (Kant) ရဲ့ စာတွေကို သူဖတ် နိုင်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်ထောက်ခံလိုက်တယ်။ အဲဒီ အချိန်က သူဟာ ၁၃ နှစ်ပဲ ရှိသေးတာပါ။ ကန့်ရဲ့ စာတွေက သာမန်လူတွေတောင် နားမလည်နိုင်တဲ့ စာတွေပဲ။ သူကတော့ အဲဒါတွေကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း နားလည်ပုံရတယ်။ မကြာခင် ‘ကန့်’ဟာ သူ့ရဲ့ အကြိုက်ဆုံး စာရေးဆရာဖြစ်လာခဲ့တယ်။ အဲဒီနောက် ‘ဒေးဗစ်ဟူး’ ‘အားနစ်မက်’တို့ ကို ဖတ်လာပြီး အမှန်တရားဆိုတာ ဘာလဲဆိုတဲ့ ကိစ္စကို ဖတ်လာခဲ့တယ်။

အိုင်းစတိုင်းအသက် ၁၂ နှစ်နှစ်မှာ ကတည်းက သိပ္ပံကို လမ်းဖွင့်လာခြင်းသည် ဘာသာရေး ကို ဆန့်ကျင်ဖို့ တုံ့ပြန်မှုဖြစ်စေခဲ့၏။ ဘင်စတိန်းက သူ့စာစဉ်များမှ နေ၍ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ တိမ်း ညွတ်မှုများကို ရင်ကြားစေပေးခဲ့၏။ ယင်းက ‘ဘာသာရေးကိုင်းညွတ်မှုများ သည် လူသားများ ၏ သိစိတ်တွင် သဘာဝအလျောက် မှေးမှိန်စွာ ရှိနေခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။ မတော်တဆဖြစ်လာခဲ့ခြင်း မဟုတ် ချေ။ ဥပဒေနှင့် ပြည့်စုံစွာ လုပ်ဆောင်ခဲ့သော အလုပ် ဖြစ်၏။ ရှိရှိသမျှ အရာဟူသမျှ၌ အခြေခံအကြောင်းအရင်းများ ရှိသကဲ့သို့ လူသားများ ၌ လည်း ရှိနေခြင်းပင်တည်း’ ဟု ရေးသားခဲ့လေ သည် ။

အိုင်းစတိုင်းလည်း အထက်ပါခံစားချက်မျိုးကို ခံစားလာခဲ့ရ၏။ ထိုအချိန်တွင် သူ၏ ‘ယုံ ကြည်ချက်’နှင့်ပတ်သက်ပြီး ခုန်ပျံကျော်လွှားမှုသည် ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်လာခဲ့သည် ။

‘သိပ္ပံစာအုပ်တွေဖတ်လာရင်း သမ္မာကျမ်းစာမှာ ပါတဲ့ ဝတ္ထုတွေဟာ အမှန်မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်တဲ့ အထိ ရောက်သွားခဲ့တယ်။ ဆက်လက်ပြီး ဘာဖြစ်လာသလဲဆိုတော့ လွတ်

လွတ်လပ်လပ်တွေးခေါ်ခြင်းနှင့်အတူ လူငယ်တွေဟာ အလိမ်အညာ ခံ
နေရတယ်ဆိုတဲ့ အထိ စဉ်း စားလာခဲ့တယ်။ ဒါဟာ အတော်ကိုရိုက်ချိုး
တဲ့ ထင်မြင်ချက်ပဲ’ ဟု အိုင်းစတိုင်းက ဆိုသည်။ ။

နောက်ဆုံးတွင် အိုင်းစတိုင်းသည် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်းများ
ကို သေသည် အထိ ပစ် ပယ်ခဲ့တော့၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦးဖြစ်သော ‘ဖိလ
စ်ဖရန့်’ က အောက်ပါကဲ့သို့ မှတ်ချက်ချဖူးသည် ။ ‘အိုင်းစတိုင်းရဲ့ ကိုယ်
ထဲမှာ ခရစ်ယာန် ကျင့်ထုံးတွေရော၊ ဂျူးဘာသာရော၊ တခြားရှေးထုံးစံ
တွေ အားလုံးကို ဖယ်ရှားချင်စိတ်တွေ ပေါ်လာခဲ့တယ်။ ဘာသာရေးဝတ်
ပြုပွဲတွေလည်း မတက်တော့ ဘူး။ အရင်က အမြဲကျင့်ကြံခဲ့တဲ့ ဟာတွေ
ပါပဲ’

အမှန်မှာ သူသည် ငယ်စဉ်ကတည်းက ဘာသာရေးကို သဟဇာတဖြ
စ်ရန် လိုက်နာခဲ့သူ ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏ စိတ်နှလုံးကို
အလှတရားအဖြစ် စကြဝဠာနှင့် စကြဝဠာ၏ ဥပဒေများကို
ဖန်တီးသူအဖြစ် လက်ခံခဲ့သူ ဖြစ်၏။

ယခုကဲ့သို့ ဘာသာတရားကို တော်လှန်လိုက်သည့်အတွက်
ပညာပိုင်းဆိုင်ရာများကို လက်ခံ ရန်တွေးတောရာ၌ သက်ရောက်မှု ရှိခဲ့
သည် ။ အာဏာပိုင်ဟူသမျှကို မည်သည့်ပုံစံဖြင့်လာလာ သူ တော်လှန်ချ
င်ခဲ့သည် ။ ထိုအချက်သည် သူ၏ နိုင်ငံရေးမှာ ရော သိပ္ပံဘာသာကိုပါ သ
က်ရောက်မှုရှိစေ ခဲ့၏။ အာဏာပိုင်ဆိုလျှင် မည်သည့်အမျိုးအစားကိုဖြစ်
စေ သူသံသယရှိလာသည် ။ ဤစိတ်ဓာတ် သည် သူ့ထံမှာ တစ်သက်လုံး
စွဲကပ်သွားခဲ့ပြီဟု သူကိုယ်တိုင် ဖွင့်ဟခဲ့၏။ ဤကဲ့သို့ လွတ်လပ်ပေါ့ ပါး
စွာ နေခြင်းကြောင့်ပင် သူ၏ သိပ္ပံဆိုင်ရာ တွေးခေါ်မှုများမှာ ရော လူမှု
ရေးဆိုင်ရာ တွေးခေါ်မှု များမှာ ပါ သူ အသက်ရှင်သမျှ ကာလပတ်လုံး

သူ့ကိုပြဋ္ဌာန်းပေးခဲ့ပေသည်။ ။

သူ မြူးနစ်မှာ ကျောင်းနေစဉ်က ပျော်ရွှင်ခြင်းမရှိခဲ့ပုံကို သူ၏ ညီမက ယခုကဲ့သို့ပြောပြ၏။

‘ကျောင်းမှာ နေရတာ သူ့စိတ်မပျော်ဘူး။ စာသင်ပေးတဲ့ ပုံစံတွေ၊ စစ်ရေးပြလေ့ကျင့်ခန်း တွေ၊ မေးခွန်းတွေအတွက် သူ့စိတ်မရှည်ဘူး။ ကျောင်းက စစ်သင်တန်းဆန်တယ်။ အာဏာပိုင်တွေ ရဲ့ အမိန့်ကို နာခံရတယ်။ အထက်ကို ကိုးကွယ်ရတယ်။ ဒါတွေဟာ စစ်တပ်စည်းမျဉ်းတွေပဲ။ ကျောင်းသားလူငယ်တွေအားလုံးဟာ ဒါတွေကို လိုက်နာကြရတာ ထုံးစံပဲ။ သူကတော့ အဲဒါတွေကို မနှစ်သက်ဘူး။’

မြူးနစ်တွင် ပရပ်ရှားတို့ တောက်ပနေချိန် ဖြစ်၏။ စစ်တပ်က ကိုင်တွယ်နေ၏။ ကလေး အများ စုသည် စစ်သားဖြင့် စစ်တိုက်တမ်းကစားရသည် ကို ကြိုက်နှစ်သက်ကြ၏။ ဒရမ်ရိုက်ချက် များ နှင့် စစ်တပ်ချီတက် လာပြီဆိုလျှင် ကလေးများ သည် လမ်းမသို့ တိုးဝှေ့လာရောက်ကြပြီး စစ်တပ် နှင့်အတူ လိုက်ပါချီတက်ကြသော အချိန်ဖြစ်သည် ။ သို့သော် ထိုကလေးများ ထဲတွင် အိုင်းစတိုင်း မပါချေ။ စစ်တပ်ချီတက်နေပုံကို ကြည့်ရင်း သူကငိုလေသည်။ ။

‘ကျွန်တော်ကြီးလာရင် အဲဒီလို သနားစရာကောင်းတဲ့ လူမျိုးမဖြစ်ချင်ဘူး’ ဟု သူ့မိဘများ ကို ပြောသည် ။ နောင်အခါ ယခုကဲ့သို့ ရှင်းပြခဲ့၏။

‘ဂီတသံတစ်ပိုင်းတစထဲမှာ ခြေလှမ်းညီညီနဲ့ ချီတက်ရတာကို သာယာပျော်ရွှင်တဲ့ လူတစ် ယောက်ကို ကျွန်တော်ကတော့ အထင်သေးတယ်။ သူ့ခေါင်းထဲမှာ အမှားတစ်ခုခု ဝင်တွေတာပဲ ဖြစ် ရမယ်’

ဤကဲ့သို့ စစ်နှင့်ပတ်သက်သော ပုံစံအားလုံးကို သူဆန့်ကျင်ခံစားရမှုကြောင့် မြူးနစ်တွင် စာသင်ရခြင်းကို သူပြီးငွေ့လာခဲ့သည် ။ မြူးနစ်

ကျောင်း၌ သင်ကြားရသောပုံစံများ သည် ပရပ်ရှား စစ်တပ်၏ နည်းနာများ နှင့် တူနေသည်။ အဓိပ္ပာယ်မရှိသော ‘အမိန့်’များ ဖြစ်နေသည်။ မူလတန်း၌ သူတို့ ကို စာသင်ပေးသောကျောင်းဆရာများကို တပ်ကြပ်ကြီးများ အဖြစ် မြင်လာရသည်။ ကျောင်းအားကစားခန်းမကြီးထဲက ဆရာများကို စစ်ဗိုလ်များ အဖြစ် သူမြင်လာခဲ့ရသည်။

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စည်းကမ်းများကို သံသယရှိခြင်းနှင့် ပညာကို ရယူရန် ကိုယ်ခံအင်အား ရှိခြင်းတို့ သည် အိုင်းစတိုင်း၏ ရာသက်ပန်အမှတ်အသား ဖြစ်ခဲ့သည်။ ‘အာဏာပိုင်ကို ပညာမဲ့စွာ ယုံကြည်ခြင်းသည် အမှန်တရား၏ အဆိုးဆုံးရန်သူ ဖြစ်၏’ ဟု သူ့ဖခင်သဖွယ် ချစ်ခင်သော မိတ်ဆွေထံ ၁၉၀၁-တွင် စာရေးဖူးသည်။ သူ၏ သိပ္ပံဆိုင်ရာလုပ်ငန်းပြုလုပ်သော နှစ်ပေါင်း ၆၁-လုံးလုံး သူ၏ အလုပ်ကို ပုံဖော်ခဲ့သောအရာမှာ အထက်ပါအယူအဆပင်တည်း။ သူ၏ အာဏာပိုင်ကို သံသယ ရှိခြင်းသည် အရေးကြီးသော ဆုံးဖြတ်ချက်များကို သက်သေဖြစ်စေခဲ့၏။

ထိုသို့ သံသယမရှိလျှင် သူသည် အရေးကြီးသော တိုးတက်မှုများကို ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့မည် မဟုတ် ချေ။ အထူးသဖြင့် စိတ်လွတ်လပ်မှု ကြီးကြီးမားမားကို တည်ဆောက်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ထိုစိတ် လွတ်လပ်မှုက သူ့အားပြောင်းလဲရန် သတ္တိကိုပေးသည်။ သိပ္ပံဆိုင်ရာ ယုံကြည်ချက်များကို ထူထောင် နိုင်စေခဲ့သည်။ ထိုအခါ ရူပဗေဒဘာသာ၌ တော်လှန်ရေးပြုလုပ်နိုင်တော့သည်။

ဤကဲ့သို့ အာဏာပိုင်ကို မနာခံချင်သောစိတ်ကြောင့် ကျောင်းမှ ဆရာများကို စိတ်ပျက်စေခဲ့ ၏။ အတန်းထဲလာဖို့ ကြိုဆိုချင်စိတ်ကို ဖျက်ဆီးခဲ့၏။ အိုင်းစတိုင်းက သူဆန့်ကျင်မှုမပြုခဲ့ကြောင်း ပြောသောအခါ

ထိုဆရာက ‘မှန်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ - မင်းက နောက်ဆုံးအတန်းမှာ ထိုင်ပြီး ပြီးနေတာ ဟာ အလိုလိုနေရင်း အတန်းထဲကလူတွေ ငါ့ကို အရိုအသေ တန်စေခဲ့တယ်’ ဟု ပြန်ပြောလေသည်။ ။

အိုင်းစတိုင်း၏ ကျောင်း၌ မပျော်ရွှင်မှုသည် ‘စိတ်ဓာတ်ကျခြင်း’ ဆီ ဦးတည်သွားခဲ့၏။ သူ ၏ ဖခင် စီးပွားရေးကျဆင်းသွားသောအခါ ပို၍ ဆိုးဝါးသွားခဲ့၏။ အိုင်းစတိုင်း ကျောင်းနေစဉ်ကာလ တစ်လျှောက်လုံး အိုင်းစတိုင်းဖခင်၏ ညီနောင်များကုမ္ပဏီသည် အောင်မြင်ခဲ့၏။ ၁၈၈၅ခု တွင် လုပ် သား ၂၀၀ရှိခဲ့သည်။ ။ မြူးနစ်တွင် ပထမဆုံးလျှပ်စစ်မီးပေးနိုင် ခဲ့သည်။ ။ နောင် ၂ နှစ်ကြာသောအခါ အနီးအနားမြို့၌ ဝါယာကြိုးဆင်ဖို့ ကန်ထရိုက်ရခဲ့သည်။ ။ မြူးနစ်ကျေးလက်ရှိ လူဦးရေတစ်သောင်း ကို အို င်းစတိုင်းဒီဇိုင်းထုတ်သော ဒိုင်နမိုနှစ်လုံးတွဲမှာ ဂက်စ်ဓာတ်ငွေသုံးပြီး လျှပ်စစ်မီးပေးခြင်း ဖြစ် ၏။ ထို့နောက် အပြိုင်အဆိုင် ကုမ္ပဏီများ ပေါ် လာသည်။ ။ သူတို့ အရင်းထုတ်ဖို့ အိမ်တွေရောင်းပစ် ရသည်။ ။ ၁၀%တိုးမြှင့်ငွေချေးရသည်။ ။ နောက်ဆုံး ကြွေးတွင်းနစ်ရလေသည်။ ။

သို့သော် ၁၈၉၄-ခုနှစ်၊ အိုင်းစတိုင်း ၁၅နှစ်အရွယ်တွင် ပြိုင်ဖက်များ ကို ရှုံးပြီး မြူးနစ်ကို မီး ပေးဖို့ လက်လွှတ်ခဲ့ရ၏။ ဤတွင် သူ၏ ဦးလေး၊ သူ၏ မိဘများ နှင့် သူ၏ ညီမလေးပါ အီတလီမြောက် ပိုင်း ‘မီလန်’သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားကြတော့သည်။ ။ ကုမ္ပဏီမှ အီတလီပါတနာများက အီတ လီတွင် ပို၍ စီးပွားဖြစ်မည်ဟု တွေးတောမိ၍ ဖြစ်၏။ ဤအခါ အိုင်းစ တိုင်းတို့ နေထိုင်ခဲ့သော သားနားသည့် အိမ်ကိုလည်း တိုက်ခန်းတွဲများ ဆောက်ရန် ကန်ထရိုက်များက ဖျက်ပစ်ခဲ့သည်။ ။ အိုင်းစတိုင်းက မြူးနစ်တွင် ကျန်ရစ်၏။ ကျောင်းပညာသင်နှစ် မကုန်သေး၍ ဖြစ်၏။ အိမ်မရှိ တော့သဖြင့် အနီး အနားဆွေမျိုးအိမ်မှာ ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။ ။

ထိုနှစ် ၁၈၉၄-တွင် သူကျောင်းထွက်ခဲ့၏။ ကျောင်းမှ ထွက်ရန် မိအားပေးခံရခြင်း ဟုတ်မ ဟုတ် မသေချာချေ။ နောင်နှစ်ကြာသောအခါ အိုင်းစတိုင်းက သူ့အား မနှစ်မြို့သည့်ဆရာ (အိုင်း စတိုင်းရှိနေခြင်းသည် အတန်းထဲ၌ သူ့အား အရှိအသေမဲ့စေသည် ဟု ပြောခဲ့သူ)က သူ့အား ကျောင်းထွက်စေချင်သော ဆန္ဒရှိခဲ့သည် ဟု ပြန်ပြောပါသည် ။ သူ့မိသားစုကရေးသော စာအုပ်တစ် အုပ်ထဲမှာ ကား အိုင်းစတိုင်း၏ ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့်ဟု ရေးသည် ။ ‘အဲလ်ဘတ်သည် မြူးနစ်တွင် မနေချင်၍ အစီအစဉ်တစ်ခုလုပ်ခဲ့၏ ’ ဟု ရေးထားလေသည် ။

ထိုအစီအစဉ်မှာ သူတို့ မိသားစုဆရာဝန်ကရေးသော စာတစ်စောင်နှင့် ပတ်သက်နေသည် ။ သူ တို့ မိသားစုဆရာဝန်မှာ ‘တာလ်မတ်’၏ အစ်ကို ဖြစ်၏။ ထိုဆရာဝန်က အိုင်းစတိုင်းမှာ အာရုံကြော များ အားနည်းနေကြောင်း ဆေးစစ်ချက်ရေးသည် ။ အိုင်းစတိုင်းလည်း ထိုဆေးလက်မှတ်ကို အသုံး ပြုကာ ထိုနှစ် ခရစ်စမတ်ကျောင်းပိတ်ရက်၌ အိမ်ပြန်ပြီး ကျောင်းသို့ ပြန်မသွားတော့ချေ။

ကျောင်းပြန်သွားရမည့်အစား အဲလပ်ပ်တောင်တန်းများကို ကျော်ပြီး အီတလီသို့သွားသည် ။ သူ့မိဘများ ထံ သူဘယ်တော့မှ ဂျာမနီသို့ ပြန်မသွားတော့ပါ ... ဟု ပြောရင်း ထိတ်လန့်စေခဲ့သည် ။ သို့သော် သူသည် မိမိဘာသာ လေ့လာကျက်မှတ်ပါမည်ဟု ကတိပေးခဲ့၏။ လာမည့်ဆောင်းဦး၌ ‘ဇူးရစ်’ စက်မှုကောလိပ်သို့ ဝင်ခွင့်ရအောင် ဖြေမည်ဟု လည်း အသိပေးလိုက်သည် ။

ဂျာမနီကို စွန့်ခွာရန် သူ့တွင် တခြားအချက်တစ်ခုလည်း ရှိကောင်းရှိနိုင်ပါသည် ။ ယင်းမှာ တခြားမဟုတ်။ ဂျာမနီတွင် နောင်တစ်နှစ်ဆက်နေပါက သူ့အသက် ၁၇-နှစ်ဖြစ်သွားမည်။ နောက် တစ်နှစ်ဆိုလျှင် ...

သူစစ်တပ်ထဲဝင်ရလိမ့်မည်။ သူ့ဖခင်ထံ မြူးနစ်သို့
ပြန်မသွားတော့ကြောင်း ပြောသည့်အပြင် သူ့အားဂျာမနီ နိုင်ငံသားအဖြစ်
မှ နုတ်ထွက်ရေးအတွက် အကူအညီပေးရန်ကိုပါ ထပ်မံပြောဆိုခဲ့လေ
၏။

၁၈၉၅ ခုနှစ်၊ နွေဦးနှင့် နွေရာသီ။

အိုင်းစတိုင်းသည် မိဘများ နှင့် အတူတူနေထိုင်ရင်း
မိသားစုလုပ်ငန်းကို ကူညီနေခဲ့၏။ မိသားစု လျှပ်စစ်လုပ်ငန်းတွင် သံလိုက်
များ ၊ ကွိုင်များ ၊ လျှပ်စစ်ထုတ်လုပ်စက်များ ပြုလုပ်ရခြင်းကို သ
ဘောကျခဲ့၏။ သူ့မိသားစုကလည်း သူ့အလုပ်လုပ်ပုံကို သဘောကျကြသ
ည် ။ တစ်ခါမှာ သူ့ဦးလေး က စက်အသစ်တီထွင်ရာ၌ တွက်ချက်ပုံပြ
သနာဖြစ်နေရာ အိုင်းစတိုင်းက ဝင်လုပ်ပေးခဲ့ပြီး အောင်မြင်သွားသည်
။ သူ့ဦးလေးနှင့် လက်ထောက်တို့ ရက်ပေါင်းများစွာ ဦးနှောက်စားနေခဲ့
သည် ကို အိုင်း စတိုင်းကလေးက ၁၅မိနစ်နှင့် ဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့ကြောင်း ဦး
လေးဖြစ်သူက ပြောပြခဲ့ပါသည် ။ သူ့ အကြောင်း ခင်ဗျားတို့ ကြားကြရ
ဦးမှာ ပါဟု လည်း ဆိုသည် ။

အိုင်းစတိုင်းသည် ထိုနှစ်နေရာဆီ၌ အဲလ်ပ်တောင်တန်းများကြား
တစ်ဦးတည်းနေရခြင်းကို ပို၍ သဘောကျခဲ့၏။ သို့နှင့် နှစ်ဦးတည်းပင်
ရက်ပေါင်းများစွာ တောင်တက်နေခဲ့သည် ။ ထို့နောက် သူ့မိခင်၏ မော
င်ရှိရာ ဂျီနိုဝါသို့လည်း သွားခဲ့သည် ။ သူသည် အီတလီမြောက်ပိုင်း၌ ခ
ရီးသွားရာ အရပ်တိုင်းရှိလူများမှာ ဂျာမနီနှင့် မတူသည် ကို တွေ့ခဲ့ရ၏။

ဤအရပ်၌ တွေ့ရသူများမှာ နူးညံ့သိမ်မွေ့ကြသည် ။ သဘာဝအတိုင်း ရှိကြသည် ။ ဤအချက်သည် ဂျာမနီရှိ အမိန့်နာခံရသော စိတ်ဓာတ် ကျိုးပဲ့နေသော လူများ နှင့် ကွာခြားလှသည် ။ ထို့ကြောင့် ဤအရပ်မှာ တွေ့ရသူများကို သူ့အလွန် သဘောကျခဲ့၏။

အိုင်းစတိုင်းက သူ့ကိုယ်ပိုင်လေ့လာမှုဖြင့် စက်မှုကောလိပ်သို့ ဝင်ခွင့် ရအောင် လုပ်ပါမည်ဟု သူ့မိသားစုအား ကတိပေးသည့်အတိုင်း အဆင့်မြင့်ရူပဗေဒ စာအုပ်အတွဲ (၃)တွဲလုံးကို ဝယ်ပြီး လေ့လာသည် ။ စာမျက်နှာများ ၏ ဘေးတွင် လွတ်နေသော ‘မာဂျင်’များ ၌ မှတ်စုရေးသ ည် ။ သူ့အလုပ် အလေ့အကျင့်အရ သူသည် အာရုံစူးစိုက်နိုင်၏။ ဆူညံ နေသော လူစုထဲမှာ ပင် ဆိုဖာဆီ သွားကာ လက်ထဲ၌ ဖောင်တိန်နှင့် စာ ရွက်ကို ကိုင်လျက် ဆိုဖာလက်တန်းပေါ် မင်အိုးကို တင်ပြီး စာထဲ၌ လုံး လုံးလျားလျား နှစ်မြှုပ်နိုင်ပေသည် ။ ဘေးမှ လူများ ၏ ဆူညံသံများ သ ည် သူ့အတွက် အနှောင့်အယှက်မဖြစ်ရုံမက ပို၍ ပင် တက်ကြွစေခဲ့သည် ဟု သူ့ညီမကဆိုသည် ။

ထိုနှစ် နွေရာသီ သူ့အသက် (၁၆)နှစ်၌ သူ၏ ပထမဆုံး အက်ဆေးဖြ စ်သော ‘သံလိုက်နယ် တွင် အီသာ၏ အခြေအနေကို ရှာဖွေခြင်း’ အမည်ဖြင့် ရူပဗေဒ သီအိုရီကို ရေးသားခဲ့သည် ။ အက် ဆေး ခေါင်းစဉ် ကား အရေးကြီး၏။ အိုင်းစတိုင်း၏ လုပ်ငန်းတွင် ‘အီသာ’ သည် ထူးခြားသော ကဏ္ဍတစ်ခုဖြစ်ခဲ့၍ ပင် ဖြစ်သည် ။ ထိုအချိန်တွင် သိပ္ပံပ ဉာရှင်များ သည် အလင်းရောင်ကို ‘လှိုင်း’ အဖြစ်သာ သာမန်အားဖြင့် မြင်ထားကြ၏။ ထို့ကြောင့် စကြဝဠာကြီးသည် လည်း မမြင်ရသော လှို င်း များ ဖြင့် တည်ဆောက်ထားသည် ဟု ယူဆခဲ့ကြသည် ။ အိုင်းစတိုင်း ကလည်း ဤအတိုင်းပင် ယူဆခဲ့ ၏။ သူ၏ အက်ဆေးတွင် ဤအတိုင်း ထည့်သွင်း ရေးသားခဲ့သည် ။

သူ့အက်ဆေးမှာ အပိုဒ် (၁၄)ပုဒ်ပါသည်။ သိပ္ပံစာအုပ်များ၊ သိပ္ပံမဂ္ဂဇင်းများမှာ အချက် အလက်များကို မှီငြမ်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ သူက သူ့အက်ဆေးကို ဘယ်လ်ဂျီယံရှိ ဦးလေးတော်သူ ‘ဆီဇာကိုချ်’ထံ ပို့လိုက်၏။ ထိုဦးလေးကား ကုန်သည် တစ်ဦးဖြစ်ပြီး တစ်ခါတရံ ငွေကြေးပံ့ပိုး တတ်သူ ဖြစ်သည်။ သူ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဇူးရစ်ကောလိပ်သို့ ဝင်ရန် ဖြစ်၏။ သို့သော် လိုအပ်သော အသက်ကို သူမမီချေ။ ထို့ကြောင့် မိသားစုသဖွယ်ဖြစ်သော မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ကောလိပ်ညွှန်မှူးကို လက်ခံပေးဖို့ စာရေးရသည်။ သူ ဝင်ခွင့်စာမေးပွဲ ဖြေဆိုခွင့်ရခဲ့သည်။ သူလည်း ၁၈၉၅ခု၊ အောက်တိုဘာတွင် ဇူးရစ်သို့ ထွက်ခွာသောရထားပေါ် လိုက်ပါခဲ့တော့သည်။ ခိုင်မာသောစိတ်နှင့် အတူဖြစ် သည်။

ထင်ထားသည့်အတိုင်းပင် ဝင်ခွင့်စာမေးပွဲတွင် သင်္ချာနှင့် သိပ္ပံဘာသာကို အလွယ်တကူ အောင်မြင်ခဲ့ပြီး စာပေဘာသာရပ်ဖြစ်သော ပြင်သစ်၊ ရုက္ခဗေဒ၊ သတ္တဗေဒနှင့် နိုင်ငံရေးတို့ တွင် ကျ ရှုံးလေသည်။ ကောလိပ်ကျောင်းအုပ်ကြီးမှာ ရူပဗေဒ ပါမောက္ခ ဖြစ်၏။ ယင်းက အိုင်းစတိုင်းကို ဇူးရစ်ကောလိပ် သူ၏ ရူပဗေဒ သင်တန်းတွင် လက်ခံလိုက်သည်။

သို့သော် ... ကောလိပ်ညွှန်ကြားရေးမှူးက အိုင်းစတိုင်းအား တစ်နှစ် နောက်ထပ်ပြင်ဆင်ရန် အကြံပေးချက်အရ ကောလိပ်နှင့် အနောက်ဖက် ၂၅-မိုင်အကွာရှိ ‘အေရီး’ခေါ် ကျေးရွာရှိ ကျောင်း တွင် တက်ရောက်ရန် ဆုံးဖြတ် လိုက်လေသည်။

ထိုကျောင်းကား အိုင်းစတိုင်းအတွက် ပြီးပြည့်စုံသော ကျောင်းပင် ဖြစ်၏။ ကျောင်းရှိ ပညာ သင်ကြားရေးသည် ဆွစ်ဇာလန်ပညာရေး ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု အတွေးအခေါ်ကို အခြေခံသည်။ ၁၉ ရာစု ပြန်လည်ပြုပြင်

ရေးသမား ‘ဥန်ဟိန်းရစ်ချ်’က ကျောင်းသားများအား ရုပ်ပုံများ မြင်အောင် ကြည့်စေခြင်း၊ အားပေးရမည်ဟူသော သဘောတရားကို ယုံကြည်သည် ။ ကလေးတိုင်း၏ အတွင်း ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် တစ်ဦးချင်းကို တိုးပွားစေရန် အရေးကြီးသည် ဟု ထင်မြင်သည် ။ ကျောင်းသားများ အား ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက် ချတတ်အောင် ခွင့်ပြုရမည်ဟု ဆိုသည် ။ ကိုယ်တိုင်လေ့လာစေပြီး မြင် လာအောင် လုပ်ပေးသည် ။ ထိုနည်းသည် သင်ယူ၍ အလွန်အောင်မြင်၏။ အမှန်လည်း နားလည်နိုင် ၏။ သင်္ချာ၏ ဥပဒေသများကို ဤစည်းကမ်းဖြင့် မြင်သာစေသည် ။ ဤကျောင်းတွင် စစ်ရေးပြခြင်း၊ အလွတ်ပြန်ဆိုစေခြင်း၊ အတင်းရိုက်သွင်းခြင်များကို ရှောင်ရှားလေသည် ။

အိုင်းစတိုင်းသည် ‘အေရီးကျောင်း’ကို ချစ်ခင်သွားတော့၏။ ဤကျောင်းတွင် ကျောင်း သားများကို တစ်ဦးချင်းဂရုတစိုက် သင်ပေးသည် ။ လွတ်လပ်စွာ တွေးခေါ်၍ ပို၍ အားပေးသည် ။ ကျောင်းသားငယ်များ သည် ဆရာများကို အာဏာပိုင်များ အဖြစ် မမြင်ကြချေ။ ကျောင်းသားများ ၏ လက်တွဲဖော်များ ဟု သာ မြင်ကြ၏။ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး ထင်ရှားသူများ ဟု သာ ထင်မြင်ယူဆကြ ပေသည် ။ အိုင်းစတိုင်း မှန်းသော ဂျာမနီပညာရေးနှင့် ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်နေခဲ့၏။ အာဏာပိုင်များ အပေါ်မှာ မှီခိုခြင်းထက် မိမိဘာသာ တာဝန်ယူမှုနှင့် လွတ်လပ်စွာ ပြုမူရခြင်းတို့ က များ စွာသာ လွန်ကြောင်း ရှင်းလင်းစွာ သဘောပေါက်ခဲ့ရလေသည် ။

အယူအဆများကို မျက်မြင်ဖြင့် နားလည်ခြင်းသည် အိုင်းစတိုင်းအဖို့ ထူးခြားသော ရှုထောင့် အမြင်များ ဖြစ်လာသည် ။ အရာရာကို မှန်ကန်စွာ ဆင်ခြင်နိုင်ရန် မျက်မြင်နားလည်ခြင်းသည် တစ်ခု တည်းသော မရှိမဖြစ်သင်ကြားရေးနည်းလမ်းဖြစ်သည် ဟု အဆိုပါ ပြုပြင်ရေး

သမားက ရေးသားခဲ့ ၏။ နံပါတ်များ ၊ ကိန်းဂဏန်းများ
ဘာသာစကားများ သင်ယူခြင်းကို အတိအကျ လျှော့ချရမည်ဟု လည်း
သူက ဆိုလေသည်။ ။

ထို့ကြောင့်ပင် ဤကျောင်းရောက်သောအခါ အိုင်းစတိုင်းသည် မျက်
စိဖြင့် မြင်သာသော အတွေးအခေါ်စမ်းသပ်မှုများကို ရရှိခဲ့သည် မှာ အံ့
ဩဖွယ်မဟုတ်ချေ။ ထိုစမ်းသပ်မှုများက သူ့အား သူ့ခေတ်၌ ပါရဂူဖြစ်
ရေးအတွက် ကူညီခဲ့ပေသည်။ ။

‘အေရီးမှာ တုန်းက ကျွန်တော်ဟာ ကလေးဆန်တဲ့ အတွေးစမ်းသပ်
မှုတွေ စပြီးလုပ်ခဲ့တယ်။ နောက်တော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ အထူးသီအိုရီကို တို
က်ရိုက်မွေးဖွားစေခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်က ကလေးလို တွေးတာ။ တက
ယ်လို့ အလင်းရောင်သွားတဲ့ နှုန်းအတိုင်း လူတစ်ယောက် ပြေးလိုက်မ
ယ်ဆိုရင် အချိန်ကို လုံးဝမှီခိုစရာမလိုတဲ့ လှိုင်းအစီအစဉ်တစ်ခု ရလာလိ
မ့်မယ်ဆိုတာမျိုးပေါ့။ ဒါဟာ လုံးဝ မဖြစ်နိုင်တဲ့ ကိစ္စပဲ’

နောင်နှစ်ကြာလာသောအခါ သူသည် စိတ်ထဲ၌ မြင်ကြည့်သောအ
ရာကို ပုံဖော်နိုင်ခဲ့၏။ လျှပ်စီးလက်မှုများ ၊ ရထားပြေးနေမှုများ ၊ စက်
လှေခါးဖြင့် တက်သွားခြင်း၊ ဆေးသုတ်နေသူများ လိမ့်ကျခြင်း၊ သစ်ပင်
ခွကြား၌ မျက်စိမမြင်သော ပျားပိတုန်းနှစ်ကောင် တွားသွားရင်း ရင်ဆိုင်
တွေ့ ခြင်း စသဖြင့် သူ့အတွေးစမ်းသပ်မှုများ သည် နောက်ဆုံးတွင်
နေရာနှင့်နှုန်းမြန်သော လျှပ်စစ်များ အကြောင်း သီအိုရီဖြစ်လာကြလေ
သည်။ ။

အေရီးတွင် ကျောင်းနေစဉ် အိုင်းစတိုင်းသည် အံ့ဩစရာကောင်း
သော မိသားစုတစ်ခုနှင့် တွေ့ ခဲ့ရ၏။ သူတို့ သည် သူ့ဘဝတစ်လျှောက်
လုံးတွင် ပါဝင်ပတ်သက်သူများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ။ ထိုမိသားစု ကား ... သူ့

ကို ကျောင်း၌ သမိုင်းနှင့် ဂရိဘာသာသင်ပေးသော ဂျိုးစင်တီလာ ယင်း
နောက် သူ၏ ဇနီး ရှိဇာ (မကြာမီပင် အိုင်းစတိုင်းက မာမာဟု ခေါ်ဖြစ်
သူ)နှင့် ယင်းတို့ ၏ သားသမီး (၇)ယောက်ဖြစ် ၏။ ယင်းတို့ ၏ သမီး ‘
မာရီ’က အိုင်းစတိုင်း၏ ပထမဆုံးရည်းစားဖြစ်လာသည် ။ နောက်သမီး
တစ်ယောက်က ‘အယ်နာ’ဖြစ်ပြီး အိုင်းစတိုင်း၏ အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်း
နှင့် လက်ထပ်သည် ။ ယင်းမိသားစုမှ သားဖြစ်သော ‘ပေါလ်’က အိုင်း
စတိုင်း၏ နှမ ‘မာဂျာ’နှင့် လက်ထပ်သည် ။

ဖခင်ဖြစ်သူ ဂျိုးစင်တီလာသည် အိုင်းစတိုင်းကဲ့သို့ပင် ဂျာမနီ၏
စစ်ဝါဒီနှင့် အမျိုးသားရေး ဝါဒကို မနှစ်မြို့ချေ။ သူ၏ ရိုးသားမွန်မြတ်
သော စိတ်ကူးဝါဒသည် အိုင်းစတိုင်း၏ လူမှုရေးအတွေး အခေါ်ကို ပုံ
ဖော်ရာ၌ ကူညီခဲ့၏။ ဝင်တီလာကဲ့သို့ပင် အိုင်းစတိုင်းသည် ကမ္ဘာ့ဖယ်ဒ
ရယ်ဝါဒ၊ နိုင်ငံ တကာဝါဒ၊ ဖက်ဆစ်ဝါဒ၊ ဒီမိုရက်တစ် ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ
တို့ ကို ထောက်ခံသူဖြစ် လာပြီး တစ်ဦးချင်း ၏ လွတ်လပ်မှုနှင့် လွတ်လ
ပ်စွာ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခွင့်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ချစ်မြတ်နိုးသူဖြစ်လာ
ခဲ့လေသည် ။

ပို၍ အရေးကြီးသည် မှာ ဝင်တီလာမိသားစု၏ နွေးထွေးစွာ ပွေ့ဖက်
မှုဖြင့် အိုင်းစတိုင်းသည် ပို၍ လုံခြုံလာသကဲ့သို့ လူပုဂ္ဂိုလ်ပီသလာခဲ့ခြင်း
ဖြစ်၏။ သူ့ကိုသူ အထီးကျန်ဟု သတ်မှတ်စေကာမူ ဝင်တီလာမိသားစု
က သူ့ကို ရင်းနှီးအောင် ဖွင့်ပေးခဲ့၏။

‘သူက ဟာသဉာဏ်လည်း ရှိတယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ အူလိုက်သည်းလို
က် ရယ်မောတတ် တယ်။ ညနေခင်းတွေမှာ စာဖတ်ခန်းထဲ နေတတ်ပေ
မယ့် စားပွဲဝိုင်းမှာ မိသားစုနဲ့ ရောထိုင်တာများ ပါတယ်’ ဟု အယ်နာက
ပြန်ပြောပြပါသည် ။

အိုင်းစတိုင်းသည် တွေ့သည့်သူများ ပြန်လှည့်ကြည့်ရေသော ရုပ်သွင်သို့ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သူ့ကို သိသောမိန်းခလေးတစ်ယောက်၏ အပြောအရ ... အိုင်းစတိုင်းသည် ယောက်ျားပီသသော ရုပ်ရည်၊ ကြည့်ကောင်းသော ရုပ်ရည်ရှိကြောင်း၊ လှိုင်းထနေသော ဆံပင်အမည်းရောင်၊ အမိပ္ပာယ် ပြည့်ဝထွန်းကားတောက်သော မျက်လုံးများ၊ နဖူးကျယ်ကျယ်နှင့် ခန့်ညားကြောင်း၊ အထူးသဖြင့် သူ့ မျက်နှာအောက်ပိုင်းသည် ဘဝကို ချစ်စရာအဖြစ် အကြောင်းရင်းများ စွာ တွေ့ရှိထားသူဟု ထင်မြင်ရကြောင်း ... သိရပါသည်။

သူ့ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်းတစ်ဦးကမူ အိုင်းစတိုင်းကို ‘အရှက်မရှိသော ဆားဗီးယား ကောင်လေး’ဟု ပြစ်ပြစ်နှယ်နှယ် မှတ်ချက်ချခဲ့၏။

အိုင်းစတိုင်းကောင်လေးသည် သူ့ကိုယ်သူ စိတ်ချသူဖြစ်ကြောင်း ဆံပင်မည်းမည်းထူထူပေါ်မှာ ဦးထုပ်မီးဖိုရောင်ကို နောက်ဖက်လှန်ဆောင်းရင်း ဟိုမှ ဒီမှ အင်အားအပြည့်နှင့် အမြန်သွားလေ့ ရှိကြောင်းလည်း အမှတ်ရပုံကို ပြောပြသည်။ ။ အထူးခြားဆုံးမှာ ကြီးမား၍ တောက်ပသောမျက်လုံး များ ဖြစ်၏။ သူနှင့်တွေ့သမျှလူတိုင်း ခန့်ညားသောဥပမိရုပ်၏ ဖမ်းစားမှုကို ခံရမြဲဖြစ်သည်။ ။ သူ့နှုတ်ခမ်းများက ကွေးညွတ်နေပြီး၊ အောက်နှုတ်ခမ်းက ရှေ့ထွက်နေသဖြင့် သူ့အား ညီအစ်ကိုလိုချစ် ခင်စိတ် မပေါ်ပေါက်စေပါ ... ဟု လည်း ဝေဖန်ခဲ့၏။

အထူးသတိထားမိစရာမှာ အိုင်းစတိုင်းတွင် မရှက်မကြောက် တစ်ခါတစ်ခါ မယဉ်ကျေးသော ပညာရှိခြင်းဖြစ်သည်။ ။ သူက ရယ်ရယ်မောမောနှင့် ကမ္ဘာကြီးကို ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်တတ်သူ ဖြစ်၏။ ပညာသားပါသော အထွေအပေါ့များ ဖြင့် သနားကြင်နာခြင်းကင်းစွာ အယောင်ဆောင်

င်များကို ဒဏ် ခတ်တတ်သည် ဟု လည်း သူ့သူငယ်ချင်းက ပြောသည်။

အိုင်းစတိုင်းသည် ဝင်တီလာမိသားစုထဲမှ သမီးကြီး ‘မာရီဝင်တီလာ’ နှင့် ၁၈၉၅-နှစ်ကုန် တွင် ချစ်ကြိုးသွယ်မိ၏။ သူတို့ မိဘများ အိမ်သို့ ဝင်ထွက်မိပြီး လများ မကြာခင်မှာ ဖြစ်သည်။ မာရီက ဆရာဖြစ်သင်ကျောင်းမှ သင်တန်းဆင်းပြီးခါစ အနီးအနားရွာတွင် အလုပ်ရဖို့ စောင့်နေစဉ် ဖြစ်၏။ မာရီအသက် ၁၈ နှစ်ဖြစ်ပြီး အိုင်းစတိုင်းက ၁၆-နှစ်သာ ရှိသေးသည်။ သူတို့ အချစ်ဇာတ်လမ်းကို နှစ်ဖက်မိသားစုများက နှစ်သက်သဘောတူပါသည်။ နှစ်သစ်ကူး နှုတ်ဆက်ဆုတောင်းစာကို အဲလ် ဘတ်နှင့် မာရီက အိုင်းစတိုင်း၏ မိခင်ထံပေးပို့သောအခါ မိခင်ဖြစ်သူက နွေးထွေးစွာ စာပြန်ခဲ့သည်။ ‘ချစ်သောသမီးလေးမာရီ မင်းရဲ့ စာလေးက မပြောပြနိုင်တော့ဘဲ ပျော်ရွှင်မှုကို ယူဆောင်လာပါ တယ်’ ဟု ရေးခဲ့၏။

ထိုနှစ် ဧပြီလတွင် နွေဦးရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်အဖြစ် အိုင်းစတိုင်းသည် မိဘများ ရှိရာ ‘ဆားဗီးယား’သို့ ပြန်ရသည်။ ထိုကျောင်းပိတ်ရက်တွင် သူမာရီထံ ရေးသောစာမှာ သူ၏ လူသိရှင် ကြား ပထမဆုံး ရည်းစားစာ ဖြစ်၏။

ချစ်သော ချိုသဲလေး

မင်းရဲ့ ချစ်ဖွယ်ကောင်းတဲ့ စာလေးအတွက် အများကြီးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အဲဒီစာ လေးက ကိုယ့်ကိုမဆုံးနိုင်တဲ့ ပျော်ရွှင်မှုပေးပါတယ်။ ဒီစာလေးဟာ လူတစ်ယောက်ရဲ့ နှလုံးသားကို ဖိနှိပ်စွမ်းရှိတာလည်း သိပ်အံ့ဩဖို့ ကောင်းတယ်။ ဒီစာလေးကို ချစ်စရာမျက်လုံးလေး နှစ်လုံးနဲ့ ကြည့် ပြီး လက်ချောင်းကလေးတွေက ဒီစာရွက်လေးပေါ်မှာ ဟိုဖက်ဒီဖက် ချစ်ဖွယ်လျှောတိုက်ခဲ့တာလည်း အံ့ဩစရာပါပဲ။ ကိုယ့်ရဲ့ နတ်သမီးလေးရေ အခုတော့ ကိုယ် ‘အိမ်လွမ်းနာ’ဆိုတဲ့ စ

ကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ် ကို သဘောပေါက်လာခဲ့ပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ အချစ်ဆိုတာ ပျော်စရာတွေ အများကြီးကို ယူဆောင်ပေးပါတယ်။ အပ်နဲ့ ထိုးခံရတဲ့ နာကျင်မှုထက် ပို၍ ပို၍ ပျော်ရွှင်ရပါတယ်။

ကိုယ့်အမေကလည်း မင်းကို ချစ်ပါတယ်။ မင်းကို မမြင်မသိဖူးဘဲနဲ့ ချစ်နေတာပါ။ ကိုယ်က မင်းဆီက အတွေ့အနက် ၂-စောင်ပဲ အမေ့ကိုပြ ခဲ့တယ်။ စာတွေပြတိုင်း အမေကရယ်တယ်။ အရင်က ကိုယ့်ကို ဘယ်မိန်းကလေးမှ စိတ်မဝင်စားခဲ့ပဲကိုး။ အရင်က တစ်ကမ္ဘာလုံးကို အလေးထားခဲ့တာ ထက် အခုမင်းကို ပိုပြီးအလေးထားရပါတယ်။

အိုင်းစတိုင်းရေးသော အထက်ပါစာတွင် သူ့အမေက နောက်ဆက်တွဲအဖြစ် အောက်ပါ အတိုင်း ဖြည့်စွက်ရေးပါသေးသည် ။

‘ဒီစာကို မဖတ်ဘဲနဲ့ မင်းကို ချစ်ခင်စွာ နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်’ဟု ၏။

အိုင်းစတိုင်းသည် ‘အေရီး’ ကျောင်းတွင် ပျော်ရွှင်သော်လည်း ဘာသာရပ်တိုင်း၌ အဆင်ပြေ သော ကျောင်းသားမဖြစ်ခဲ့ချေ။ သူ၏ ကျောင်းဝင်ခွင့်ကဒ်တွင် ဓာတုဗေဒကို ကြိုးစားရန်လို ကြောင်း၊ ပြင်သစ်ဘာသာတွင် ဗဟု သုတချို့တဲ့ ကြောင်း၊ ရေးခံခဲ့ရသည် ။ နှစ်လည်ရောက်သောအခါ ဓာတုဗေဒနှင့် ပြင်သစ်ဘာသာ ဆက်လက်ကြိုးစားရန် မှတ်ချက်ပေးခံရဆဲ ဖြစ်သည် ။ သို့သော် တခြားဘာသာများ ၌ အမှတ်ကောင်းသဖြင့် ပူရန်မလိုကြောင်း၊ သူ့ဖခင်ထံပေးပို့သော မှတ်ချက်၌ ဆရာဂျူးဝင်တီလာက ထည့်ရေးပါသည် ။

ဂီတသည် ကား သူ၏ စိတ်ဝင်စား မြတ်နိုးမှုခံရဆဲ ဖြစ်သည် ။

သူတို့ အတန်းထဲတွင် တယောထိုးသူ (၉)ဦးရှိ၏။ သူတို့ ဆရာက သူတပည့်များ သည် တယော၏ ဘိုးတံကို ဟိုမှ ဒီမှ ထိုးရသောစနစ်၏ တ

င်းကြပ်မှုကို အခက်အခဲဖြစ်ကြသည် ဟု ဆိုသည် ။ ထိုအခက်အခဲရှိသော တပည့်များ ထဲတွင် အိုင်းစတိုင်းကိုကား ချီးကျူး၏။ သူတပည့် အိုင်းစတိုင်းဆိုသော ကျောင်းသားလေးကား ‘ဘီသိုဗင်’၏ တေးသွားအဖွဲ့အနွဲ့ အလှည့်အပြောင်းများကို ပင် လေးလေးနက်နက် နားလည်ကြောင်းပြောခဲ့သည် ။ ဒေသတွင်း ဘုရားကျောင်း၌ ကပွဲပြုလုပ် သောအခါ အိုင်းစတိုင်းကို တယောအဖွဲ့ခေါင်းဆောင်အဖြစ် အရွေးချယ်ခံခဲ့ရ၏။ သူတယောသံမှာ ပြိုင်ဖက်ကင်းသော စွမ်းဆောင်မှုရှိကြောင်း ဒုတိယတယောသမားက ဆိုသည် ။ သူကပင် အိုင်းစတိုင်းအား စည်းဝါးတွေကို သတိထားသလားဟု မေးရာ အိုင်းစတိုင်းက မဟုတ်ကြောင်း စည်းဝါးသည် သူသွေးထဲ၌ အလိုလိုရှိနေသည် ဟု ဖြေခဲ့လေသည် ။

သူ၏ အတန်းဖော် ဘိုင်လန်ကလည်း အိုင်းစတိုင်းတယောသံလို နားထောင်ရသောအခါ ထေ့ တတ်ငေါ့တတ်သော အပြင်ပန်း အသွင်အခွံထဲတွင် နူးညံ့သော အတွင်းဝိညာဉ်ရှိနေသည် ကို သဘော ပေါက်ခဲ့ရသည် ဟု ဆိုသည် ။ အိုင်းစတိုင်းကား မိမိတို့ ပုဂ္ဂလိကဘဝ၏ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော အစစ် အမှန်ကို မည်သို့ကာကွယ်ရမှန်းသိသည့် အများနှင့်မပေါင်းဘဲ သီးခြားနေတတ်သူမျိုးထဲက လူတစ်ယောက်ဖြစ်သည် ဟု လည်း မှတ်ချက်ချခဲ့၏။

အိုင်းစတိုင်း၏ ဂျာမနီကျောင်းများ တွင် သင်ကြားသော စစ်ပတ်ဝန်းကျင်ကို မနှစ်သက်မှုက ဂျာမနီနိုင်ငံသားဘဝကို စွန့်ခွာစေခဲ့သည် ။ ဤစိတ်ဓာတ်ကို ဆရာဂျိုးဝင်တီလာကလည်း အားပေးသည် ။ ဆရာဂျိုးကိုယ်တိုင်က အိုင်းစတိုင်းကိုယ်တွင်းရှိ လူတိုင်းသည် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံသားများဖြစ်သင့် သည် ဆိုသော ယုံကြည်မှုကို လက်ခံသည် ။ အိုင်းစတိုင်းသည် ဂျာမနီ နိုင်ငံသားဘဝမှ နှုတ်ထွက်ရန် အတွက် ဖခင်အား အကူအညီတောင်း ၁၈၉၆၊ ဇန်နဝါရီတွင် နှုတ်ထွက်ခွင့်ရ၏။ ထိုအချိန်တွင် သူ သ

ည် နိုင်ငံမဲ့လူသား ဖြစ်၍ သွားတော့သည်။ ။

ထိုနှစ်တွင် သူသည် ဘာသာရေးအနှောင်အဖွဲ့ ကင်းသူတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ။ ဂျာမနီနိုင်ငံသားအဖြစ်မှ နှုတ်ထွက်ရန် လျှောက်လွှာတင်သောအခါ သူ့ဖခင်က အဲလ်ဘတ်၏ မေတ္တာ ရပ်ခံချက်ဟု ယူဆနိုင်သော ‘ဘာသာရေးလွှမ်းမိုးမှုမရှိကြောင်း’ ရေးခဲ့၏။ ဇူးရစ်၌ နေထိုင်ခွင့် တင်သောအခါတွင် လည်း ဤသို့ပင် ရေးသားခဲ့သည်။ ။ နောင်နှစ်ပေါင်း ၂၀ အကြာထိလည်း ဤသို့ပင် ခံယူခဲ့ပေသည်။ ။

သူ၏ ကလေးဘဝမှ ပင် ဂျူးဆန့်ကျင်ရေးသည် မြူးနစ်ဂျူးများ နှင့် ကင်းကင်းနေခြင်းကို တိုးပွားလာရာ သူ၏ ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ်များ နှင့်လည်း ဝေးကွာစေခဲ့သည်။ ။ နောင်အခါ ဂျူး ဘာသာသင်ပေးသော ဖာသာ (ဓမ္မဆရာများ) သည် သူ့အား ဆွဲဆောင်ခြင်းမပြုနိုင်သည့်ပြင် နောက် တွန့်စေခဲ့ကြောင်း ကလေးဘဝက သိခဲ့ရသမျှမှာ သူ့အတွက် ဘာတစ်ခုမျှ တန်ဖိုးရှိတာမပါကြောင်း အိုင်းစတိုင်းက ဆိုလေသည်။ ။

နောင်သူ အရွယ်ရလာသောအခါ ၁၉၂၀ ... ခန့်တွင် အိုင်းစတိုင်းသည် ဂျူးအသွင်သို့ ပြန် လည်ဆက်သွယ်ခဲ့၏။

‘ကျွန်တော့်မှာ ဂျူးဘာသာ ယုံကြည်သူအဖြစ် ဘာမှ မရှိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ... ဂျူးလူမျိုးထဲမှာ အပါအဝင်ဖြစ်ရတာကို ကျွန်တော် ပျော်တယ်’

နောက်ပိုင်းမှာ ဆိုလျှင် ဤကိစ္စကို ပို၍ ပင်လှလှပပ ပြောခဲ့သေးသည်။ ။ ‘ယုံကြည်မှုကို စွန့်ခွာ ခဲ့တဲ့ ဂျူးတစ်ယောက်ဟာ အခွံအိမ်ကို စွန့်ခွာ ခဲ့တဲ့ ပက်ကျိနဲ့ တူတယ်။ တကယ်တော့ သူဟာ ပက်ကျိ ဖြစ်ဆဲပါပဲ’

ထို့ကြောင့် သူ့အနေနှင့် ၁၉၉၆-တွင် ဂျူးအဖြစ်မှ နှုတ်ထွက်ခြင်းသည် တကယ်တမ်း ရှင်းရှင်း ပြတ်သွားသည် မဟုတ်ချေ။

‘အဲဒီအချိန်တုန်းက ဂျူးစွန့်ခွာမှုရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ကျုပ်နားတောင်မလည်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ် ရဲ့ ဂျူးဇာတိကို ကောင်းကောင်း သိတယ်။ နောက်ပိုင်း အချိန်အထိ ဂျူးနဲ့ ပတ်သက်နေတယ်ဆိုတာ အပြည့်အဝသဘောမပေါက်ခဲ့ဘူး’ ဟု သူ မကွယ်လွန်မီ တစ်နှစ်၌ မိတ်ဆွေတစ်ဦးထံ ရေးခဲ့သည် ။

အိုင်းစတိုင်းသည် ‘အေရိုး’ ကျောင်း၌ ပညာသင်နှစ်အဆုံးတွင် ကျောင်းသားအားလုံး အနက် အမှတ်ဒုတိယအများ ဆုံးနှင့် အောင်မြင်ခဲ့သည် ။ (အား ... အဲဒီတုန်းက အိုင်းစတိုင်းကို အသာရခဲ့တဲ့ ကျောင်းသားလေးက သမိုင်းထဲမှာ ပျောက်နေပါလား) အိုင်းစတိုင်းသည် အမှတ်ပေး စနစ် ၁မှ ၆အထိ ရှိသည့်အနက်၊ သိပ္ပံ၊ သင်္ချာနှင့် သမိုင်းဘာသာ၊ အီတလီဘာသာတို့ တွင် အဆင့် ၅ နှင့် ၆ တို့ ချည်း ရခဲ့သည် ။ ပြင်သစ်တစ်ဘာသာတည်း၌ သာ ၃-ဆင့်ရခဲ့၏။

ဤစာမေးပွဲအောင်သဖြင့် သူဇူးရစ်နည်းပညာကောလိပ်သို့ ရေးဖြေ၊ နှုတ်ဖြေများ ဖြေခွင့်ရ သည် ။ ထိုဝင်ခွင့်စာမေးပွဲ၌ ဂျာမန်ဘာသာတွင် အဆင့် ၅ရ၏။ သင်္ချာ၌ အနည်းငယ်ဂရုမထားမိ သဖြင့် အမှတ်ပြည့်မရသော်လည်း ထိပ်ဆုံးမှတ်ရ၏။ ရူပဗေဒ၌ သူက စာမေးပွဲခန်းသို့ နောက်ကျမှ ရောက် လာပြီး အရင်ဆုံးထွက်ခဲ့သည် ။ ၂နာရီမေးခွန်းကို ၁နာရီ ၁၅မိနစ်နှင့်အပြီး ဖြေခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ထိပ်ဆုံးအဆင့်ပင် ရခဲ့သည် ။ ဤသို့ဖြင့် စာမေးပွဲဝင်သူ (၉)ဦးတွင် သူက ၅-၅ဆင့်ဖြင့် ပထမရခဲ့ လေသည် ။ သူအားနည်းသောဘာသာမှာ ပြင်သစ် ဖြစ်၏။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ ခေတ်လူများ အဖို့ ထိုနေ့ က သူရေးခဲ့သော အပိုဒ်သုံးပိုဒ်ပါ အက်ဆေးသည် သူ့စာမေးပွဲများ တွင် စိတ်ဝင်စားဖွယ်အကောင်း ဆုံး ဖြစ်သည် ။

အက်ဆေးအမည်မှာ ... (အင်္ဂလိပ်အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် ... ကျွန်ုပ်၏ အနာ

ဂတ်အစီအစဉ်များ) ဖြစ်၏။ သူ့အမြင်များမှာ ...

‘အကယ်၍ ကျွန်တော်ကံကောင်းပြီး စာမေးပွဲအောင်မြင်မယ်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်သည် ဇူးရစ် ပိုလီနည်းပညာကောလိပ်သို့ တက်ရောက်ရပါမည်။ ထိုကျောင်းမှာ ရူပဗေဒနှင့် သင်္ချာသင်ရန် ၄-နှစ် နေရပါမည်။ ကျွန်တော်သည် ဤသိပ္ပံနယ်ပယ်တွင် သီအိုရီဆိုင်ရာ သိပ္ပံပညာများ အထူးပြုပြီး ဆရာ တစ်ဦးဖြစ်လာမည်ဟု ထင်မြင်ပါသည်။ ဤအစီအစဉ်ကို ဖြစ်စေသောအကြောင်းများ ထဲမှာ အများ ဆုံးမှာ ကျွန်ုပ်၏ မမြင်ရသောအရာများ နှင့် သင်္ချာဆိုင်ရာကို တွေးခေါ်နိုင်သော ဉာဏ်ရည်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ဆန္ဒကလည်း ထိုကဲ့သို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဦးတည်စေပါသည်။ ဤသည် မှာ အတော် အတန် သဘာဝကျပါ၏။ လူတိုင်းလူတိုင်းသည် သူဉာဏ်ရွှင်ရာ ဉာဏ်သက်ရောက်ရာကို လုပ်ချင် သော ဆန္ဒရှိကြမြဲဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သိပ္ပံဖြင့် အသက်မွေးခြင်းက ပေးသော လွတ်လပ်မှုက ကျွန်ုပ်ကို ဆွဲဆောင်ခြင်းကြောင့်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၈၉၆ ... ခုတွင် အိုင်းစတိုင်းညီအစ်ကိုများ ၏ လျှပ်စစ်လုပ်ငန်း အရုံးပေါ်ခဲ့ပြန်သည်။ အကြောင်းမှာ ယခုအချိန်တွင် သူတို့ ၌ ရေအားလျှပ်စစ်ထူထောင်ခွင့်ရရန် ငွေကြေးအမြောက်အမြား လိုနေ၍ ဖြစ်၏။ စပ်တူလုပ်သူက မိတ်မပျက်အောင် ပြောပြီး ထွက်သွားသည်။ ညီဖြစ်သူက ကုမ္ပဏီ စက်ရုံကြီးတစ်ခုသို့ အင်ဂျင်နီယာအဖြစ် ပြောင်းသွားသည်။ အိုင်းစတိုင်း၏ ဖခင်ဖြစ်သူ ဟားမင်း ကား အလျှော့မပေးလိုချေ။ မီလန်တွင် ဒိုင်နမိုအသစ် ထူထောင်ရန်စိတ်ကူးသည်။ အဲလ်ဘတ်က ဆွေမျိုးများထံ သူ့ဖခင်အား ငွေထုတ်မပေးဖို့ အကြံပြုသည်။ သို့သော် ဆွေမျိုးများက ငွေထုတ် ပေးကြလေသည်။

ဟားမင်းက သူ့သားအဲလ်ဘတ်သည် တစ်နေ့တွင် သူ့လုပ်ငန်းသို့ ဝင်

လာမည်ဟု မျှော်လင့် ထား၏။ သို့သော် အင်ဂျင်နီယာလုပ်ငန်းက သူ့ကို အနည်းငယ်မျှသာ ဆွဲဆောင်နိုင်၏။ သူ့ သူငယ် ချင်းထံ အောက်ပါစာကို ရေးခဲ့သည် ။

‘မူလကတော့ ကျွန်တော်ဟာ အင်ဂျင်နီယာဖြစ်လာဖို့ စိတ်ကူးထားတာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ နေ့စဉ် ဘဝကို ပိုပြီး ချောမွေ့လာအောင် လုပ်နိုင်တဲ့ ဖန်တီးမှုကို တိုးချဲ့ဖို့ ဆိုတဲ့ အတွေးက ပိုပြီး ကြီးမား လာတယ်။ ငွေရဖို့ ပန်းတိုင်တော့မရှိဘူး။ ဂီတလိုပေါ့။ ဂီတကို ချစ်တာဟာ ဂီတကိုချစ်လို့ ပဲ’

ဤသို့ဖြင့် အိုင်းစတိုင်းသည် ဇူးရစ်ပိုလီနည်းပညာကောလိပ်သို့ တက်ရောက်ရန် ... ထွက်ခဲ့ တော့၏။
